2. ประเด็นการพัฒนา

2.1 นโยบาย ยุทธศาสตร์ กฎหมายที่มีผลต่อการพัฒนาจังหวัด

1) การเชื่อมโยงแผน นโยบาย

(1) <u>ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580)</u>

ยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุขและตอบสนองตอบต่อการบรรลุ ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคนไทยสังคมมีความมั่นคงเสมอภาค และเป็นธรรมประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ

1) ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

1. การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2. การปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ

3. การป้องกันและแก้ไขการก่อความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้

4. การบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

5. การพัฒนาระบบกลไกมาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับ

6. การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศและกองทัพ

7. การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและการปกป้องรักษาผลประโยชน์แห่งชาติทางทะเลรวมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางอาหารพลังงานและน้ำ

8. การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวระนาบมากขึ้น

2) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

1. สมรรถนะทางเศรษฐกิจ ได้แก่ รักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและสร้างความเชื่อมั่นส่งเสริมการค้าและการลงทุนทั้งภาครัฐและเอกชน และพัฒนาประเทศสู่ความเป็นชาติการค้า เพื่อเป็นศูนย์กลางการค้าและได้ประโยชน์จากห่วงโซ่มูลค่าในภูมิภาคเพิ่มขึ้น

2. การพัฒนาภาคการผลิตและบริการภาคเกษตร ได้แก่ เสริมสร้างฐานการผลิตการเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร พัฒนาสินค้าเกษตรและอาหารที่มีศักยภาพในการแข่งขัน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยให้ปรับไปสู่รูปแบบเกษตรยั่งยืนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และรวมกลุ่มเกษตรกรในการพัฒนาอาชีพที่เข้มแข็ง

ภาคอุตสาหกรรม พัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ ได้แก่ พัฒนาอุตสาหกรรมส่งออกที่มีศักยภาพสูง สร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการไทยและพัฒนาอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในอนาคต เป็นต้น และภาคบริการพัฒนายกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยว ผลักดันประเทศไทยสู่การเป็นศูนย์กลางการให้บริการสุขภาพและส่งเสริมธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ

3. พัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน ได้แก่ พัฒนาทักษะและองค์ความรู้ของผู้ประกอบการไทยพัฒนา และยกระดับผลิตภาพแรงงาน เพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมสู่สากล ยกระดับศักยภาพของสินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ไทยให้ก้าวไกลสู่สากลและพัฒนาวิสาหกิจชุมชนและสถาบันเกษตรกร

4. การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง โดยพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจบริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก พัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญของประเทศ และพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพในการขับเคลื่อนประเทศ

5. การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ในด้านการขนส่งความมั่นคงและพลังงานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารและการวิจัยและพัฒนา

6. การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนากับประเทศในอนุภูมิภาคและนานาประเทศ ส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ส่งเสริมความร่วมมือกับภูมิภาคและนานาชาติในการสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน อาหารสิ่งแวดล้อม และการบริหารจัดการภัยพิบัติส่งเสริมบทบาทการเป็นผู้ประสานประโยชน์ในการเชื่อมโยงและสร้างความสมดุลของความสัมพันธ์ของประเทศไทยกับกลุ่มอำนาจทางเศรษฐกิจต่างๆ เพิ่มบทบาทและการมีส่วนร่วมของไทยในองค์การระหว่างประเทศในการผลักดันการพัฒนาในอนุภูมิภาคและภูมิภาค สนับสนุนการเปิดการค้าเสรีและสร้างองค์ความรู้ด้านการต่างประเทศต่อส่วนต่างๆ และสาธารณชนไทย

3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

1. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต ให้สนับสนุนการเจริญเติบโตของประเทศโดยพัฒนาเริ่มตั้งแต่ในครรภ์และต่อเนื่องไปตลอดช่วงชีวิต

2. การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

3. การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

4. การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนาคน

4) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม

1. การสร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม

2. การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

3. การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

4. การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม และทุนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

5. การพัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

5) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

1. การจัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

2. การวางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง 25 ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

3. การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกภาคเศรษฐกิจ

4. การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

5. การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

6. การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

6) ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

1. การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

2. การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ

3. การปรับปรุงบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม

4. การวางระบบบริหารงานราชการแบบบูรณาการ

5. การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติราชการ

6. การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ

7. การปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับให้มีความชัดเจน ทันสมัย เป็นธรรม และสอดคล้องกับข้อบังคับสากลหรือข้อตกลงระหว่างประเทศ ตลอดจนพัฒนาหน่วยงานภาครัฐและบุคลากรที่มีหน้าที่เสนอความเห็นทางกฎหมายให้มีศักยภาพ

วิสัยทัศน์ในกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20ปี (พ.ศ. 2561 – 2580) กำหนดว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง”หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า **“มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”**

เพื่อให้ทุกภาคส่วนในสังคมมีความตระหนักถึงเป้าหมายอนาคตของประเทศไทยร่วมกันและเกิดการรวมพลังในการขับเคลื่อนการพัฒนาเพื่อการสร้างและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติและบรรลุวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติที่กล่าวข้างต้น จึงจำเป็นจะต้องมีการถ่ายทอดแนวทางการพัฒนาของยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลาอย่างบูรณาการ หน่วยงานภาครัฐที่ทำหน้าที่กำหนดแผนยุทธศาสตร์ในระดับต่างๆควรจะยึดกรอบการพัฒนาที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติเป็นแนวทางในการพัฒนาไม่ว่าจะเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่เป็นแผนการพัฒนาแบบบูรณาการทุกสาขาของการพัฒนาหรือแผนแม่บทการพัฒนาเฉพาะด้านต่างๆ ดังนั้น ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ซึ่งถือว่าเป็นปฐมบทของยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี จึงนำวิสัยทัศน์ของยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นวิสัยทัศน์ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 และนำยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้ง 6 ด้านที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติมาเป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 โดยจะกำหนดยุทธศาสตร์ให้ตอบสนองกับบริบทการพัฒนาที่จะเกิดขึ้นในช่วง 5 ปีแรกของยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. 2560–2564) เป็นสำคัญ

(2) แผนการปฏิรูปประเทศ

การปฏิรูปประเทศมีความสำคัญต่อการก้าวข้ามข้อจากัดหรืออุปสรรคในการพัฒนาประเทศ ซึ่งมีรัฐบาลเห็นความสำคัญและได้มีการกำหนดไว้ในกฎหมายหลายๆ ระดับ ตั้งแต่ระดับรัฐธรรมนูญ ระดับพระราชบัญญัติ รวมทั้งกฎหมายที่เกี่ยวข้องอื่นๆ

ด้านที่ 1 – ด้านการเมือง

การธำรงไว้ซึ่งการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่มีความมั่นคง มีความชอบธรรม มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ก่อให้เกิดประโยชน์สุขแก่ประเทศชาติ บ้านเมืองและประชาชน สร้างการมีส่วนร่วม รู้จักยอมรับความเห็นที่แตกต่างกัน พรรคการเมืองดำเนินกิจกรรมโดยเปิดเผยและตรวจสอบได้และพัฒนาเป็นสถาบันทางการเมืองของประชาชน ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และรับผิดชอบต่อประชาชนในการปฏิบัติหน้าที่ของตน และสร้างให้เกิดการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองโดยสันติวิธี

ด้านที่ 2 – การบริหารราชการแผ่นดิน

มุ่งสร้าง “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชน” บนหลักธรรมาภิบาลเพื่อให้ภาครัฐได้รับความเชื่อถือไว้วางใจจากประชาชน (Public Trust)

ด้านที่ 3 – ด้านกฎหมาย

กฎหมายเป็นเครื่องมือสนับสนุนการเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศให้ทันต่อการพัฒนาตามกระแสโลกาภิวัตน์ เป็นธรรม และขจัดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ด้านที่ 4 – กระบวนการยุติธรรม

กระบวนการยุติธรรมเป็นภารกิจสำคัญที่ต้องดำเนินการเพื่อวางรากฐานระบบสังคมการเมืองของประเทศเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและสร้างกระบวนการยุติธรรมที่ประชาชนเชื่อมั่น และเกิดความรู้สึกว่าเป็นเจ้าของกระบวนการยุติธรรมอย่างแท้จริง ด้วยการได้รับปฏิบัติอย่างเท่าเทียมและไม่มีความเหลื่อมล้ำในการบังคับใช้กฎหมาย การสร้างระบบการสอบสวนและงานนิติวิทยาศาสตร์ที่ประชาชนเชื่อมั่นในความรวดเร็วและถูกต้อง ขจัดวัฒนธรรมองค์กรที่เป็นอุปสรรคต่อการอำนวยความยุติธรรมโดยนำเทคโนโลยีมาใช้และระบบการลงโทษกับการดูแลสอดส่องผู้พ้นโทษที่ทำให้สังคม เกิดความปลอดภัยอย่างยั่งยืน ตลอดจนการมีกระบวนการยุติธรรมมีประสิทธิภาพเอื้อต่อการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ

ด้านที่ 5 – ด้านเศรษฐกิจ

ยกระดับผลิตภาพ (higher productivity) และความสามารถในการแข่งขันในระดับประเทศให้สูงขึ้น (more competitive) มีการเติบโตอย่างครอบคลุมทุกภาคส่วนอย่างยั่งยืน (more inclusive) มุ่งเน้นการใช้ระบบมาตรฐานและนวัตกรรมในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ (more sustainable) ลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจของประชาชนกลุ่มต่าง ๆ และสถาบันทางเศรษฐกิจมีสมรรถนะสูงขึ้น (high performance economic institution)

ด้านที่ 6 – ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการรักษา ฟื้นฟูให้สมบูรณ์และยั่งยืน เป็นรากฐานในการพัฒนาประเทศอย่างสมดุลทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม มีการใช้ประโยชน์ทรัพยากรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสังคม เกิดความสมดุลระหว่างการคุ้มครองรักษาและการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน รวมทั้งมีระบบการบริหารจัดการทรัพยากรที่มีประสิทธิภาพบนพื้นฐานการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ

ด้านที่ 7 – ด้านสาธารณสุข

ประชาชนทุกภาคส่วนมีความรอบรู้ด้านสุขภาพ มีส่วนร่วมในการวางระบบในการดูแลสุขภาพ ได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกันในการเข้าถึงบริการสาธารณสุขที่จำเป็น และอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการมีสุขภาวะ ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ภายใต้ระบบสาธารณสุขที่เป็นเอกภาพและการอภิบาลระบบที่ดี

ด้านที่ 8 – ด้านสื่อสารมวลชน เทคโนโลยีสารสนเทศ

มุ่งเน้นการสร้างดุลยภาพระหว่างเสรีภาพของการทำหน้าที่ของสื่อบนความรับผิดชอบกับการกำกับที่มีความชอบธรรม และการใช้พื้นที่ดิจิทัลเพื่อการสื่อสารอย่างมีจรรยาบรรณ ดำรงรักษาเสรีภาพของการแสดงออก การรับรู้ของประชาชน ด้วยความเชื่อว่าเสรีภาพของการสื่อสารคือเสรีภาพของประชาชน ตามแนวทางของประชาธิปไตย และการให้สื่อเป็นโรงเรียนของสังคม ในการให้ความรู้แก่ประชาชน ปลูกฝังวัฒนธรรมของชาติ และปลูกฝังทัศนคติที่ดี

ด้านที่ 9 – ด้านสังคม

ให้คนไทยมีหลักประกันทางรายได้ในวัยเกษียณที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิตอย่างมีคุณภาพ และมีการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมไปสู่การมีจิตสาธารณะเพิ่มขึ้น สังคมไทยเป็นสังคมแห่งโอกาสและไม่แบ่งแยก ภาครัฐมีข้อมูลและสารสนเทศด้านสังคมที่บูรณาการทุกหน่วยงานและเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ และให้ชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง โดยสามารถบริหารจัดการชุมชนได้ด้วยตนเอง

ด้านที่ 10 – ด้านพลังงาน

ปรับปรุงการบริหารจัดการพลังงานสร้างแผนจัดหาที่ได้รับการยอมรับ ส่งเสริมพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน และกำหนดทิศทางการพัฒนาและการลงทุนเทคโนโลยีใหม่ของประเทศ ตลอดจนเพื่อให้การบริหารจัดการด้านพลังงานมีธรรมาภิบาล มีการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานตามแผนการจัดหาที่ปรับปรุงใหม่ กระตุ้นการลงทุนด้านพลังงานและเพิ่มขีดความสามารถของประเทศได้อย่างมีนัยสำคัญ

ด้านที่ 11 – ด้านการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

ประชาชนมีความรู้เกี่ยวกับการทุจริต มีมาตรการควบคุมการบริหารจัดการของหน่วยงานภาครัฐและเอกชน และยกระดับการบังคับใช้มาตรการทางวินัยและกฎหมายต่อเจ้าพนักงานของรัฐ

(3) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (ปี 2560-2564)

ประกอบด้วย 10 ยุทธศาสตร์ คือ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทุนมนุษย์ จะให้ความสำคัญกับการดำเนินการเพื่อรองรับสังคมผู้สูงอายุ และนอกจากการเตรียมการรับสังคมสูงวัยแล้ว ยังต้องมีการพัฒนาคนตั้งแต่ในระบบการศึกษาไปจนถึงการพัฒนาฝีมือแรงงาน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม ซึ่งแม้ว่าในช่วงการพัฒนาที่ผ่านมาไทยจะลดความยากจนลงได้อย่างต่อเนื่อง และมีเป้าหมายที่ต้องลดให้ได้เหลือต่ำกว่า 7% ของประชากรทั้งหมด แต่ความเหลื่อมล้ำไม่ได้ลดต่ำลงเลย ซึ่งเมื่อพิจารณาการกระจายรายได้ พบว่ากลุ่มที่รวยสุด 10% มีสัดส่วนรายได้ 35% ของรายได้รวมปี 2558 ขณะที่กลุ่มประชากร 40% ที่มีรายได้ต่ำสุดมีสัดส่วนรายได้เพียงร้อยละ 14.3% ของรายได้รวมเท่านั้น นอกจากนี้ ยังมีความเหลื่อมล้ำทางด้านสินทรัพย์และการถือครองที่ดิน และปัญหากระจายบริการภาครัฐที่มีคุณภาพที่ยังไม่ทั่วถึง

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน โดยการเร่งการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ สร้างบรรยากาศการลงทุน และปฏิรูปเศรษฐกิจในหลายด้าน เพื่อวางพื้นฐานให้ประเทศไทยเป็นประเทศรายได้สูงได้ภายในปี 2570 ขณะที่กรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มีเป้าหมายเพื่อให้เศรษฐกิจขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพ เฉลี่ยไม่ต่ำกว่า 5% โดยมีรายได้ต่อหัวเป็น 8,200 ดอลลาร์สหรัฐ ในปี 2564 จากที่มีรายได้อยู่ที่ 6,000 ดอลลาร์สหรัฐ

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยจะเร่งขับเคลื่อนทั้งการรักษา ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ และตั้งเป้าเพิ่มพื้นที่ป่าให้ได้ 40% ของประเทศ

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ความมั่นคง เนื่องจากงานด้านความมั่นคงมีความสำคัญเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคม เช่น กลุ่มก่อการร้ายรุนแรงสุดขั้ว จึงต้องให้ความสำคัญต่อการฟื้นฟูพื้นฐานความมั่นคงในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นความมั่นคงทางไซเบอร์ ระบบสื่อสาร พัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการป้องกันเพื่อรับมือภัยคุกคามต่างๆ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การบริหารจัดการภาครัฐ ป้องกันการทุจริตประพฤติมิชอบ และธรรมาภิบาลในสังคมไทย โดยตั้งเป้าลดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบของประเทศ เพื่อเพิ่มคะแนนดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชั่น (CPI) ให้อยู่สูงกว่า 50% จากปัจจุบัน 38% ผ่านการพัฒนาหลายด้าน เช่น ปรับปรุงกระบวนการงบประมาณ และสร้างกลไกในการติดตามตรวจสอบการเงินการคลังภาครัฐ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ 7 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ โดยตั้งเป้าว่าในปี 2564 จะลดต้นทุนโลจิสติกส์ของประเทศไทยเหลือ 12% ของจีดีพี เพิ่มการขนส่งทางรางเป็น 4% จาก 2% ทางน้ำเป็น 19% จาก 15% ขยายโครงข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้ได้ 85% ของหมู่บ้านทั่วประเทศ เป็นต้น

ยุทธศาสตร์ที่ 8 วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม มีเป้าหมายสำคัญ คือ เพิ่มสัดส่วนค่าใช้จ่ายการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาเป็น 1.5% ของจีดีพี จากปัจจุบัน 0.48% และเพิ่มอันดับความสามารถการแข่งขันโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และด้านเทคโนโลยี

ยุทธศาสตร์ที่ 9 การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ เพื่อกระจายความเจริญสู่ภูมิภาคของประเทศไทย ประกอบด้วย การพัฒนาภาคเหนือให้เป็นฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์มูลค่าสูง พัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือให้หลุดพ้นจากความยากจนก้าวสู่เป้าหมายอีสานพึ่งตนเอง พัฒนาภาคกลางให้เป็นฐานเศรษฐกิจชั้นนำ และพัฒนาภาคใต้เป็นฐานการสร้างรายได้ที่หลากหลาย ขณะที่พื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก จะเป็นศูนย์อุตสาหกรรมทันสมัย ใช้เทคโนโลยีสูง

ยุทธศาสตร์ที่ 10 การต่างประเทศ ประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาค โดยใช้ประโยชน์จากจุดเด่นของทำเลที่ตั้งของประเทศเป็นจุดเชื่อมโยงสำคัญของแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ ให้เกิดประโยชน์

(4) แผนภาพรวมเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

แผนภาพรวมเพื่อการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ประกอบด้วย การวิเคราะห์ความจาเป็นและความเหมาะสมของพื้นที่ วิสัยทัศน์ วัตถุประสงค์ เป้าหมาย แนวทางการพัฒนา แผนปฏิบัติการและโครงการรองรับ การจัดลาดับความสำคัญของโครงการหลักที่จาเป็นเร่งด่วนเป็นอันดับแรกที่ต้องเร่งดาเนินการ กำหนดหน่วยงานที่รับผิดชอบ และกรอบวงเงินเบื้องต้นที่ต้องใช้ในการดาเนินงาน พร้อมระยะเวลาการดาเนินงาน และแผนการดาเนินงานเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้

ความจำเป็นและความเหมาะสมของพื้นที่

1) ความจำเป็นของการพัฒนาประเทศไทยสู่ระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง และให้ความสำคัญกับนวัตกรรมและการสร้างมูลค่าเพิ่ม เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลก โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินการที่ผ่านมาในอดีตทั้งหมด (Disruptive Technologies) ทาให้ยุทธศาสตร์ชาติวางจุดยืนให้ประเทศไทยมีการเติบโตอย่างมีองค์รวม (Inclusive Growth) ที่ยั่งยืน และใช้เทคโนโลยีเพื่อเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจไปสู่การเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว ซึ่งส่งผลต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไทยสู่เศรษฐกิจฐานความรู้ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง โดยรัฐบาลมุ่งมั่นจะพัฒนาเชิงพื้นที่เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

2) ความเหมาะสมของพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก เป็นพื้นที่นาร่องนโยบายประเทศไทย 4.0 พื้นที่นี้ มีการดำเนินโครงการเมื่อกว่า 35 ปีที่ผ่านมา มีความพร้อมในการพัฒนาต่อยอดให้มีการใช้ประโยชน์ของพื้นที่ให้เต็มประสิทธิภาพ เช่น

- ฐานอุตสาหกรรมเดิมสนับสนุนการส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ใช้เทคโนโลยีสูง
- ผลผลิตการเกษตรมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั่วโลก เช่น ทุเรียน มะม่วงน้ำดอกไม้ เป็นต้น
- แหล่งท่องเที่ยวมีชื่อเสียงระดับโลก เช่น พัทยา เป็นต้น
- โครงสร้างพื้นฐานที่ดีที่สุดในประเทศไทยแต่ยังไม่เชื่อมโยงทั้งระบบ
- ระบบเครือข่ายการสื่อสารและเทคโนโลยีดิจิทัล ที่เชื่อมโยงในระดับภูมิภาคที่ศรีราชา
- ระบบการบริหารจัดการสาธารณูปโภค รองรับภาคอุตสาหกรรม เกษตรและการอยู่อาศัยที่ดี
- มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของนักลงทุนทั่วโลก และประชาชนมีความคุ้นเคยกับอุตสาหกรรม

วิสัยทัศน์

“**ต้นแบบ**การพัฒนา**เชิงพื้นที่**ที่สมบูรณ์แบบ ช่วยผลักดันการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภายใต้นโยบาย**ไทยแลนด์ 4.0** และให้ประเทศไทยก้าวขึ้นสู่ระดับ**ประเทศพัฒนา**โดยเร็วที่สุด”

เป้าหมายการพัฒนา ประกอบด้วย 3 ระดับ

1) เป้าหมายระดับประเทศ

- เป็นพื้นที่แรกที่มีการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นระบบ มีกฎหมาย องค์กรดำเนินการ และมีภารกิจชัดเจน เป็นตัวอย่างของการพัฒนาพื้นที่อื่นๆ ในอนาคต

- รายได้ประชาชาติขยายตัวไม่ต่ำกว่าร้อยละ 5 ต่อปี

- สะสมและนาเทคโนโลยีมาใช้ประโยชน์ในการสร้างรายได้และสร้างความสะดวกให้กับคนไทยทุกคนทุกระดับ

2) เป้าหมายระดับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก คือ การยกระดับการลงทุนในทุกด้านไม่ต่ำกว่า 1.5 ล้านล้านบาท ใน 5 ปีแรก เพื่อให้เกิดฐานเทคโนโลยีใหม่ของประเทศ และเกิดการพัฒนาคนความรู้และเทคโนโลยี ให้ก้าวทันโลกอนาคต

3) เป้าหมายระดับจังหวัด คือ **ระยอง** เป็นเมืองนวัตกรรม การวิจัยและพัฒนาและการท่องเที่ยวเกษตร ภายใน 10 ปี

กรอบเวลาของการดำเนินการ : มี 3 ระยะ สอดคล้องกับเป้าหมายการเห็นผลสัมฤทธิ์

1) ระยะเร่งด่วน (สัมฤทธิ์ผลใน 1 ปี ใช้งบประมาณปี พ.ศ. 2560-2561)

2) ระยะปานกลาง (สัมฤทธิ์ผลใน 2-5 ปี ใช้งบประมาณปี พ.ศ. 2562-2564)

3) ระยะถัดไป (สัมฤทธิ์ผลใน 10 – 15 ปี ใช้งบประมาณตั้งแต่ปี พ.ศ. 2565)

แนวทางการพัฒนา ประกอบด้วย 6 แนวทาง โดยจัดลำดับความสำคัญของโครงการสำคัญ ที่ต้องดำเนินการในระยะเร่งด่วน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้นักลงทุนทั้งนักลงทุนไทยและต่างประเทศ

แนวทางที่ 1 : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจอย่างไร้รอยต่อ และพัฒนาระบบสาธารณูปโภคให้เพียงพอและมีประสิทธิภาพ สำหรับโครงการขนาดใหญ่จะสนับสนุนให้เอกชนร่วมลงทุนเพื่อให้มีการให้บริการที่มีประสิทธิภาพ รวดเร็ว และมีมาตรฐาน พร้อมทั้งปรับปรุงขั้นตอนการเข้าร่วมทุนของเอกชนให้เร็วขึ้นจากเดิม 40 เดือนเหลือ 8-10 เดือน โดยดำเนินงานครบขั้นตอนของ พ.ร.บ. การให้เอกชนร่วมทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ.2556

แนวทางที่ 2 : การพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ใช้เทคโนโลยีสูง เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อเป็นการสะสมทุนเทคโนโลยีและเป็นฐานในการพัฒนาเทคโนโลยีต่อยอดต่อไป ด้วยการกำหนดอุตสาหกรรมเป้าหมายที่ใช้เทคโนโลยีสูงที่ไม่มีผลกระทบสิ่งแวดล้อม และประเทศไทยมีศักยภาพในการผลิตเพื่อส่งเสริมการลงทุน รวมทั้งประกาศเขตส่งเสริมพิเศษ ในพื้นที่นิคมอุตสาหกรรม ซึ่งมีการควบคุมคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ได้มาตรฐาน เพื่อควบคุมโรงงานให้อยู่ในพื้นที่เขตส่งเสริมอุตสาหกรรมเท่านั้น และกาหนดเงื่อนไข

การพัฒนาบุคลากรในการส่งเสริมการลงทุนเพื่อให้ มีการถ่ายทอดเทคโนโลยีจากเอกชนสู่บุคลากรไทย หน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกับภาคเอกชนในการพัฒนาอุตสาหกรรม

แนวทางที่ 3 : การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อยกระดับการท่องเที่ยวในพื้นที่สู่การท่องเที่ยวระดับโลกอย่างยั่งยืน รองรับนักท่องเที่ยวกลุ่มรายได้สูง และกระจายนักท่องเที่ยวสู่แหล่งท่องเที่ยวชุมชน โดยใช้ประโยชน์จากโครงสร้างพื้นฐานที่พัฒนาในโครงการ

แนวทางที่ 4 : การพัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัย และเทคโนโลยี เพื่อผลิตบุคลากร และงานวิจัยให้ตรงความต้องการของอุตสาหกรรม ทาให้เกิดฐานความรู้ เทคโนโลยี งานวิจัยที่มีประสิทธิภาพสาหรับอุตสาหกรรมขั้นสูง

แนวทางที่ 5 : การพัฒนาเมืองอัจฉริยะน่าอยู่ และศูนย์กลางการเงิน ขณะนี้อยู่ในขั้นตอนของการศึกษาเพื่อเตรียมการดำเนินงาน โดยจะพัฒนาเมืองให้เป็นเมืองใหม่อัจฉริยะน่าอยู่ มีความสะดวกสบาย มีการนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเมือง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนที่เข้าอยู่อาศัยให้มีความสะดวกสบาย มีสังคมคุณภาพและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งมีกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สามารถมีการจ้างงานในพื้นที่ โดยไม่ต้องเดินทางไกล เช่น เมืองศูนย์กลางการเงินและธุรกิจ เมืองการบิน เมืองท่องเที่ยว เป็นต้น

แนวทางที่ 6 : การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล เพื่อเตรียมโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล สำหรับสนับสนุนการศึกษา การวิจัยพัฒนา การลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายและระบบการให้บริการประชาชนรวมทั้งศูนย์บริการนักลงทุนแบบเบ็ดเสร็จครบวงจร (OSS) ที่ทันสมัยรวดเร็ว การพัฒนาเมืองอัจฉริยะน่าอยู่ และเตรียมระบบเศรษฐกิจดิจิทัลในทุกระดับ

นอกจากนี้ ยังมีแผนสนับสนุนการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก เช่น แผนสิ่งแวดล้อม แผนพัฒนาการเกษตร แผนพัฒนาแหล่งน้ำ แผนพัฒนาสาธารณสุข เป็นต้น เป็นแผนที่หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งจะต้องนามาพิจารณาเชื่อมโยงอย่างบูรณาการกับแผนพัฒนาภาพรวมการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษ

แผนปฏิบัติการการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ประกอบด้วย 6 แผน รวม 429 โครงการ **กรอบวง**วงเงินลงทุนขั้นต่ำ1,053,348.331 **ล้านบาท** หน่วยงานที่รับผิดชอบ 17 กระทรวง (วงเงินลงทุนรวม ยังไม่รวมเงินลงทุนจากภาคเอกชนที่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายใหม่ (New S-Curve) ในพื้นที่เขตส่งเสริมอุตสาหกรรม 250,000 ล้านบาท และไม่รวมเงินลงทุนภาคเอกชนในการพัฒนาเมืองใหม่อัจฉริยะน่าอยู่ ศูนย์กลางธุรกิจ ศูนย์กลางทางการเงิน อีกมากกว่า 400,000 ล้านบาท) ทำให้คาดว่าจะมีเงินลงทุนขั้นต่ำประมาณ 1.5 ล้านล้านบาท)

1) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค รวม 190 โครงการ **กรอบวงเงินงบประมาณ 999,551.70 ล้านบาท** หน่วยงานที่รับผิดชอบ 4 กระทรวง ได้แก่ กระทรวงกลาโหม กระทรวงคมนาคม กระทรวงมหาดไทย และกระทรวงอุตสาหกรรม

2) การพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย รวม 77 โครงการ กรอบวงเงิน 16,239.71 ล้านบาท หน่วยงานที่รับผิดชอบ12 กระทรวง ได้แก่ กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงการคลัง

กระทรวงพลังงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงพาณิชย์ กระทรวงคมนาคม กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงแรงงาน กระทรวงศึกษาธิการ

3) การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว รวม 62 โครงการ กรอบวงเงิน 31,602.26 ล้านบาท หน่วยงานที่รับผิดชอบ 8 กระทรวง ได้แก่ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงมหาดไทย กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงการคลัง กระทรวงพลังงาน กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงวัฒนธรรม

4) การพัฒนาบุคลากร การศึกษา การวิจัย และเทคโนโลยี รวม 73 โครงการ กรอบวงเงิน 5,380.66 ล้านบาท หน่วยงานที่รับผิดชอบ 7 กระทรวง ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงแรงงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สานักนายกรัฐมนตรี

5) การพัฒนาเมืองใหม่อัจฉริยะน่าอยู่ และศูนย์กลางการเงิน รวม 27 โครงการ กรอบวงเงิน 574 **ล้านบาท หน่วยงานที่รับผิดชอบ 7 กระทรวง** ได้แก่ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม กระทรวงคมนาคม กระทรวงพลังงาน กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงมหาดไทย สานักนายกรัฐมนตรี

6) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านดิจิทัล

แผนปฏิบัติการการพัฒนาเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก แบ่งเป็นวงเงินลงทุนตามระยะความเร่งด่วนในการดำเนินงาน ดังนี้

- แผนงานระยะเร่งด่วน(ปี 2560-2561) 215 โครงการ เงินลงทุน 344,562.51 ล้านบาท
- แผนงานระยะกลาง (ปี 2562-2564) 327 โครงการ เงินลงทุน 444,346.35 ล้านบาท
- แผนงานระยะต่อไป (ปี 2565 เป็นต้นไป) 73 โครงการ เงินลงทุน 259,128.57 ล้านบาท

ผลประโยชน์สำคัญที่คาดว่าจะได้รับได้รับของจังหวัดระยอง

- อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดระยอง เฉลี่ยช่วง 20 ปี (2561-2580) ที่ร้อยละ 5.6 ต่อปี

- การจ้างงานของจังหวัดระยอง เพิ่มขึ้นประมาณ 3.2 แสนคน ในช่วง 20 ปี (2561-2580) หรือขยายตัวของการจ้างงานที่เฉลี่ยร้อยละ 2.3 ต่อปี

จำนวนนักท่องเที่ยว (ผู้มาเยือน) ชาวต่างชาติและชาวไทย ในช่วง 20 ปี (2561-2580) ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ 9.8 ต่อปี และ 8.8 ต่อปี

(5) ทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออก

ภาคตะวันออกกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคตะวันออก **"ฐานเศรษฐกิจชั้นนำของอาเซียน"**

<u>ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาคตะวันออก</u>

1) พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออกให้เป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน

2) พัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล

3) ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว

4) พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เป็นประตูเศรษฐกิจเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน

5) เร่งแก้ไขปัญหาทรัพยากรธรรมชาติที่มีความวิกฤติและจัดระบบการบริหารจัดการมลพิษให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

(6) ทิศทางการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก 1 (ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง) พ.ศ. 2562 – พ.ศ. 2564

จุดยืนทางยุทธศาสตร์

1) ฐานเศรษฐกิจชั้นนำและศูนย์กลางโลจิสติกส์

2) แหล่งผลิตอาหารและผลไม้เมืองร้อนที่มีชื่อเสียง

3) แหล่งท่องเที่ยวชายทะเลนานาชาติ ท่องเที่ยวเชิงนิเวศและเกษตรโดยชุมชน

เป้าหมายการพัฒนา

1) พื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน

2) แหล่งผลิตอาหารและผลไม้เพื่อการส่งออก

3) แหล่งท่องเที่ยวมาตรฐานระดับนานาชาติ

4) ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการฟื้นฟูและบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

5) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีได้รับบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานและส่งเสริมให้มีการเรียนรู้ตลอดช่วงชีวิต

ประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาความพร้อมของพื้นที่ สร้างบรรยากาศเพื่อส่งเสริมการค้าการลงทุนอุตสาหกรรมเพื่อมุ่งสู่เขตเศรษฐกิจพิเศษที่ดีและทันสมัยที่สุดในภูมิภาคอาเซียน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 พัฒนาภาคตะวันออกให้เป็นแหล่งผลิตอาหารที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ปรับปรุงมาตรฐานสินค้าและธุรกิจบริการด้านการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ 4 เร่งแก้ไขปัญหาวิกฤติมลพิษและพัฒนาระบบบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

(6) แนวทางการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการเพื่อการพัฒนาและแก้ไขปัญหาในพื้นที่ของกระทรวงมหาดไทย

1) สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและยุทธศาสตร์ชาติ ตลอดจนสามารถพัฒนาและแก้ไขปัญหาของพื้นที่ได้ตามความต้องการของประชาชน ซึ่งมีสาระสำคัญ ดังนี้

- ส่วนราชการในพื้นที่และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรวมทั้งให้มีผู้แทนภาคประชาชนในรูปคณะกรรมการร่วมกันจัดทำแผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดเป็นแผนเดียวกัน (one plan)
- แผนพัฒนาทุกระดับจะประกอบด้วยปัญหาและความต้องการในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาของพื้นที่ที่ได้รับการจัดลำดับความสำคัญและความต้องการ (priority) เพื่อให้จังหวัดและส่วนราชการภูมิภาครวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใช้เป็นแนวทางในการจัดทำงบประมาณจังหวัด กลุ่มจังหวัดและงบประมาณองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (area-based)
- แผนพัฒนาภาคเป็นเครื่องมือในการกำหนดเป้าหมายและความต้องการด้านพัฒนาพื้นที่ภาคที่ต้องมีความเชื่อมโยงกันในระดับภูมิภาคและ/หรือระหว่างประเทศเพื่อให้ส่วนราชการระดับกรม กระทรวง (function) นำไปจัดทำเป็นแผนงานขอรับงบประมาณให้สอดคล้องกับเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- พื้นที่ที่มีจุดเด่นด้านภูมิประเทศที่มีสภาพเหมาะแก่การพัฒนาเป็นเส้นทางหรือสถานีขนส่งทางน้ำ ทางทะเลหรือทางอากาศหรือมีแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติหรือสภาพอากาศดี อาทิ พื้นที่ริมทะเลหาดทราย พื้นที่เลียบแม่น้ำโขงที่มีเกาะแก่งสวยงาม ก็ให้เสนอข้อมูลพื้นที่ดังกล่าวให้หน่วยงานส่วนกลางเข้ามาใช้พื้นที่ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาจังหวัดหรือภูมิภาคระหว่างประเทศหรืออาจพิจารณาใช้งบประมาณจังหวัดหรือองค์กรปกครองท้องถิ่นสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก (facilities & infrastructure) เพื่อให้นักท่องเที่ยวประทับใจ ใช้เวลาอยู่ในพื้นที่ให้นานขึ้น
- พื้นที่ที่มีจุดเด่นด้านการผลิตสินค้าพื้นเมืองหรือผลิตภัณฑ์ OTOP หรือเป็นแหล่งผลิตอาหาร/ผลไม้ที่มีชื่อเสียง ควรหาแนวทางต่อยอดนำสินค้านั้นออกสู่ตลาดวงกว้างขึ้น ทำให้สินค้าหรืออาหารเติดตลาด หรือการนำผู้ซื้อเข้ามาหาผู้ผลิต/ผู้ขาย สร้างให้เป็นจุดที่ต้องเยี่ยมชมซื้อหาของก่อนเดินทางออกจากพื้นที่
- พื้นที่ที่ยังไม่เห็นจุดเด่นชัดเจน ให้พยายามเสริมสร้างเรื่องราวหรือตำนานหรือจุดดึงดูด (story/ legend/attraction) ของพื้นที่ให้คนรู้จักและอยากมาเยี่ยมเยียน หรือนำพื้นที่ที่มีจุดเด่นมาต่อยอดเชื่อมโยงกับพื้นที่ที่ยังไม่มีจุดเด่น โดยให้เน้นสร้าง "ดาวเด่น" ของสินค้า หรือจุดเด่นในพื้นที่ให้เชื่อมโยงหลายพื้นที่เป็นเครือข่ายภายในจังหวัด กลุ่มจังหวัด หรือระดับภูมิภาค รวมทั้งสร้างกระแสประชาสัมพันธ์และดึงดูดผู้บริโภค (CCC - consumers, customers & clients) มาสู่จังหวัด โดยส่งเสริมการบริโภคพืชเกษตรของพื้นที่ในช่วงเก็บเกี่ยว อาทิ ฟักทอง มันฝรั่ง หรือการสร้างกระแสบริโภคลองกอง มังคุดที่มีการพิสูจน์ว่ากระตุ้นระบบภูมิคุ้มกันโดยนำมาแปรรูปและสร้างนวัตกรรมเช่น เยลลี่ ลอยแก้ว ไอศกรีม ฯลฯ

• การจัดงานเทศกาล งานรื่นเริงหรือมหกรรมต่างๆ (carnival or festival) เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวในช่วงที่มีการเก็บเกี่ยวพืชผลการเกษตรหรือช่วงมีผลไม้ตามฤดูกาล โดยอาจจัดให้มีการประกวดนวัตกรรมแปรรูป เช่น หอมแดง ทานตะวัน ผัก ผลไม้ แมคคาเดีย กาแฟ มะเขือเทศ ฯลฯ หรือการจัดงานตามเทศกาลและประเพณี เช่น สงกรานต์ ตรุษจีน ฯลฯ แล้วสอดแทรกสินค้าเด่น อาหารดังของที่ระลึกที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด ที่จะช่วยเพิ่มมูลค่าในการจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว ฯลฯ

2) รัฐบาลกำหนดพื้นที่รองรับนโยบายพิเศษหรือมีจุดหมายสำคัญ (Magnet destination) เช่น กลุ่มจังหวัดระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) จังหวัดเมืองท่องเที่ยวห้ามพลาด จังหวัดที่เป็นที่ตั้งของศูนย์ศึกษาการพัฒนาตามพระราชดำริ ฯลฯ ต้องนำจุดเด่นหรือจุดแข็งของจังหวัดเหล่านี้มาขยายผลหรือต่อยอดเชื่อมโยงเครือข่าย เพื่อให้เกิดการสร้างงาน อาชีพและรายได้ให้กับประชาชน ขณะเดียวกันขอให้จังหวัดประสานงานเชิงรุกโดยการพิจารณาจับคู่กับกระทรวง กรม องค์การระหว่างประเทศ สถานทูตประเทศต่างๆ ในไทย ตลอดจนภาคธุรกิจ ฯลฯ เพื่อส่งเสริมจุดขาย เชื่อมโยงเทคโนโลยี และการดึงดูดความสนใจตลอดจนติดต่อประสานงานหาผู้เชี่ยวชาญในการออกแบบแนวคิด (design idea) หรือประกวดแนวคิดสร้างสรรค์ ต่อยอดสินค้าและบริการของจังหวัดที่จะสร้างความสนใจให้แก่ชาวต่างประเทศไว้ด้วย

3) จังหวัดที่มีปัญหาเฉพาะในบางด้าน เช่น ปัญหาสาธารณภัยตามฤดูกาล ปัญหาชุมชนแออัด ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาบุกรุกที่สาธารณะประเภทต่างๆ ยาเสพติด การหลบหนีเข้าเมือง ฯลฯ ควรดำเนินการจัดทำแผนการแก้ไขปัญหาไว้โดยเฉพาะ ต้องคำนึงถึงการวางพื้นฐานเพื่อแก้ปัญหาระยะยาว โดยบรรจุไว้ในแผนพัฒนาพื้นที่เป็นกรณีพิเศษ

4) พื้นที่ที่มีปัญหาประชาชนมีความแตกต่างกันในด้านเชื้อชาติ ศาสนา วัฒนธรรมท้องถิ่น สร้างการรับรู้หรือความเข้าใจที่ดีต่อกันผ่านสื่อศิลปะการแสดงออก การละเล่น ดนตรี กีฬาที่ผสมผสานอัตลักษณ์พื้นถิ่นในบริบท "พหุวัฒนธรรม" เชื่อมโยงกับเอกลักษณ์ที่สำคัญของชาติเพื่อสร้างการยอมรับและการอยู่ร่วมกันโดยสันติระหว่างเจ้าหน้าที่รัฐและประชาชนส่วนใหญ่เพื่อแยกหรือโดดเดี่ยวกลุ่มก่อเหตุรุนแรงออกไป เพื่อให้ง่ายต่อการดำเนินการทางยุทธวิธี หรือการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดกับกลุ่มผู้ก่อเหตุรุนแรง ให้จังหวัดวางระบบเครือข่ายและกลไกความร่วมมือช่วยเหลือกันในการประชาสัมพันธ์โดยเน้นหนักในการสร้างการรับรู้ที่ถูกต้องของประชาชนในพื้นที่และเฝ้าระวัง ตรวจสอบป้องกันและระมัดระวังการปล่อยข่าวลือหรือข้อมูลที่ไม่ถูกต้องต่างๆ

5) ใช้งบประมาณจังหวัด กลุ่มจังหวัดและงบประมาณภาค งบอุดหนุนขององค์กรปกครองท้องถิ่น งบประมาณช่วยเหลือสังคม (CSR) ของภาคเอกชน และแหล่งสนับสนุน อื่นๆ ให้ครอบคลุมแผนพัฒนาพื้นที่ตามยุทธศาสตร์ของจังหวัดเพื่อให้เกิดโอกาส (opportunity) ความเจริญเติบโต (growth) และความสุขมวลรวม (gross happiness) ที่สามารถวัดค่าดัชนีทางสถิติได้ ทั้งนี้ ดต้องคำนึงไว้เสมอว่าการใช้จ่ายงบประมาณ ต้องไม่ทำให้เกิดสภาพ **"รวยกระจุกจนกระจาย"** และประการสำคัญต้องใช้จ่ายงบประมาณดังกล่าวให้ถูกต้องตามระเบียบ กฎหมาย ด้วยความโปร่งใส ไม่เกิดการทุจริตหรือนำโครงการพัฒนาต่างๆ ของพื้นที่ไปแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบอย่างเด็ดขาด

2.2) ประเมินผลกระทบต่อศักยภาพและทิศทางการพัฒนาของจังหวัดระยอง (SWOT Analysis)

เพื่อให้การพัฒนาจังหวัดระยองดำเนินการได้อย่างมีทิศทางที่เหมาะสมและสอดคล้องกับสภาพพื้นที่และศักยภาพของจังหวัดระยอง จึงได้ทำการประเมินสิ่งแวดล้อมภายในและสิ่งแวดล้อมภายนอกของจังหวัดระยองโดยการประเมินครั้งนี้จะได้พิจารณาข้อมูล จากการวิเคราะห์ตัวชี้วัดการพัฒนาระดับจังหวัด แหล่งข้อมูลปฐมภูมิและข้อมูลทุติยภูมิ SWOT คือการวิเคราะห์โดยการสำรวจจากสภาพการณ์ 2 ด้าน คือ สภาพการณ์ภายในและสภาพการณ์ภายนอก ซึ่งเป็นการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน วิเคราะห์โอกาส - อุปสรรค การวิเคราะห์ปัจจัยต่างๆ ทั้งภายนอก เพื่อนำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ การกำหนดกลยุทธ์ ซึ่งรายละเอียดของการวิเคราะห์และประเมินผลสามารถวิเคราะห์เพื่อประเมินศักยภาพในการพัฒนาในอนาคตของจังหวัด ได้ดังนี้

PERFORMANCE / FACTORS	Enhancers	Inhibitors
Internal	**STRENGTHS** List of all the valuable resources that an organization can use to exploit the external environment	**WEAKNESSES** List of all the resources that an organization requires to perform in the external environment
External	**OPPORTUNITIES** List of all the possibilities that an organization can pursue or exploit to gain benefit	**THREATS** List of all the factors that have the potential to reduce an organization's performance

รูปที่ 17 อธิบายส่วนประกอบประเมินผลกระทบต่อศักยภาพและทิศทางการพัฒนาของจังหวัดระยอง (SWOT Analysis)

<u>การประเมินสภาพแวดล้อมภายใน</u>

1. จุดแข็งขององค์กร (S-Strengths) จากมุมมองภายในองค์กรข้อได้เปรียบหรือจุดเด่นควรนามาใช้ในการพัฒนา และควรดำรงไว้เพื่อการเสริมสร้างความเข็มแข็ง

2. จุดอ่อนขององค์กร (W-Weaknesses) เป็นจุดด้อย ข้อเสียเปรียบที่ควรปรับปรุงให้ดีขึ้นหรือขจัดให้หมดไป

<u>การประเมินสภาพแวดล้อมภายนอก</u>

1. โอกาสทางสภาพแวดล้อม (O-Opportunities) เป็นปัจจัยที่สามารถส่งผลกระทบประโยชน์ทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อการดำเนินการ และสามารถฉกฉวยข้อดีเหล่านี้มาเสริมสร้างให้หน่วยงานเข็มแข็งขึ้นได้

2. อุปสรรคทางสภาพแวดล้อม (T-Threats) เป็นปัจจัยใดที่สามารถส่งผลกระทบในทางที่จะก่อให้เกิดความเสียหายทั้งทางตรง และทางอ้อม ซึ่งจะต้องหลีกเลี่ยงหรือปรับสภาพให้มีความแข็งแกร่งพร้อมที่จะเผชิญแรงกระทบ

ตารางที่ 52 แสดงผลการประเมินผลกระทบต่อศักยภาพและทิศทางการพัฒนาของจังหวัดระยอง (SWOT Analysis) ด้านจุดเข็งและจุดอ่อน

จุดแข็ง Strengths (S)	จุดอ่อน Weaknesses (W)
1. เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญจากมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวของประชากรอยู่ลำดับที่ 1 ของประเทศ สามารถสร้างศักยภาพโดยรวมของประเทศและขีดความสามารถการแข่งขันที่ดีของจังหวัดและของประเทศ 2. เป็นฐานอุตสาหกรรมปิโตรเคมีที่ใหญ่ที่สุดของประเทศทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ 3. มีศักยภาพและความพร้อมทางการท่องเที่ยวสูงและมีความหลากหลายในระดับนานาชาติ ทั้งการท่องเที่ยวทางบก ทางทะเล ศาสนาประเพณีและศิลปวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และกิจกรรมต่างๆ 4. เป็นแหล่งเกษตรกรรมที่อุดมสมบูรณ์ มีการปลูกพืชเศรษฐกิจหลากหลายประเภทและเป็นแหล่งผลิตอาหารทะเลทั้งสดและแปรรูปทั้งเพื่อการบริโภคภายในและส่งออกได้ 5. เป็นประตูสำคัญสู่พื้นที่ต่าง ๆ และเป็นศูนย์กลางด้านการคมนาคมขนส่งของภาคตะวันออก 6. ลักษณะภูมิประเทศมีความปลอดภัยสูงจากภัยธรรมชาติ 7. ภาคเอกชนมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการบริหารงานราชการภาครัฐ	1. การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมก่อให้เกิดด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการที่เหมาะสม โดยเฉพาะมลพิษจากอุตสาหกรรม ขยะ กากของเสีย น้ำเสีย สุขภาพ เป็นต้น 2. ความเหลื่อมล้ำทางสังคม ชีวิตความเป็นอยู่ระหว่างภาคต่างๆ เช่น ภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรม ค่าครองชีพสูงและการกระจายรายได้ค่อนข้างต่ำ 3. การบริหารจัดการเรื่องการตลาดสินค้าเกษตรแบบครบวงจรยังไม่มีประสิทธิภาพ 4..ขาดกลไกที่สร้างความเข้มแข็งให้แก่ผู้ประกอบการรายย่อย โดยเฉพาะผู้ประกอบการภาคเกษตรกรรมและภาคการท่องเที่ยว ทำให้ไม่มีความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว 5. การทำลายทรัพยากรธรรมชาติและการบุกรุกที่สาธารณะและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น 6. การเคลื่อนย้ายแรงงานเป็นจำนวนมาก(ประชากรแฝง) ส่งผลกระทบให้เกิดปัญหาสังคมตามมาอีกมาก เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาจราจร ความต้องการบริการด้านสาธารณสุขและการศึกษา เป็นต้น อีกทั้งการขยายตัวของสังคมเมืองอย่างรวดเร็วส่งผลให้การบริการโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ เช่น ไฟฟ้า ประปา ถนน ไม่เพียงพอ

สรุปการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและขีดความสามารถในการแข่งขันของจังหวัดระยอง (จุดแข็ง–จุดอ่อน) พบว่าจังหวัดระยองถือได้ว่าเป็นจังหวัด ที่มีศักยภาพและความโดดเด่นหลายประการ เมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นๆของประเทศ โดย “จุดแข็ง” (Strengths) ที่โดดเด่น ได้แก่ การที่จังหวัดระยองถือได้ว่าเป็นพื้นที่เชิงยุทธศาสตร์ (Strategic Location) เนื่องจากเป็นจังหวัดที่มีกิจกรรมที่หลากหลายและกิจกรรมเหล่านั้นมีความโดดเด่นในด้านอุตสาหกรรม ด้านเกษตรกรรมและด้านการท่องเที่ยว ขณะที่จังหวัดระยองมีทำเลที่ตั้งทางภูมิศาสตร์เหมาะสมเอื้อต่อภาคการท่องเที่ยวภาคการลงทุนและภาคการส่งออกซึ่งกำลังจะพัฒนาพื้นที่ให้กลายเป็นศูนย์กลางการค้าและการลงทุนของภาคตะวันออก เนื่องจากอยู่ใกล้ท่าเรือน้ำลึกแหลมฉบังและท่าเทียบเรือมาบตาพุดและมีนิคมอุตสาหกรรมที่สำคัญหลายแห่ง

ขณะที่พื้นที่ของจังหวัดระยองจะมีเครือข่ายการคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงภาคส่วนต่างๆ ของภาคตะวันออก อาทิ ทางบก ทางน้ำ ทางราง และทางท่อ เป็นต้น ถือเป็นองค์ประกอบหลักที่สำคัญในการส่งเสริมและสนับสนุนการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศและยังพบอีกว่าระยองถือเป็นจังหวัดที่มีรายได้ของประชากรต่อหัวสูงที่สุดของประเทศ ซึ่งสะท้อนถึงความเป็นอยู่ของประชาชนในจังหวัด อีกทั้งยังเป็นแหล่งผลิตผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญของประเทศอีกด้วย นอกจากนี้จังหวัดระยองยังเป็นพื้นที่ซึ่งมีศักยภาพและความพร้อมทางการท่องเที่ยวสูงโดยมีทั้งชายฝั่งทะเลและพื้นที่ภูเขาที่สวยงามที่มีระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกพรั่งพร้อม ซึ่งเชื่อมโยงกับแหล่งผลิตผลไม้หลากหลายประเภท(ด้านเกษตรกรรม) ที่สามารถผลิตเพื่อการบริโภคภายในและส่งออกได้ รวมทั้งสามารถพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรมหรือเชิงอุตสาหกรรม อีกทั้ง ชาวจังหวัดระยองในหลายพื้นที่มีภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีความพร้อม มีความสามารถความเข้มแข็งในการร่วมพัฒนาพื้นที่ของตน โดยได้รับความร่วมมือร่วมใจจากภาคส่วนต่างๆ โดยเฉพาะภาคเอกชนมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการบริหารงานราชการภาครัฐอย่างยิ่ง

อย่างไรก็ตามเมื่อประเมินสิ่งแวดล้อมภายในแล้ว“จุดอ่อน”(Weaknesses) ของจังหวัดระยองเมื่อเปรียบเทียบกับจังหวัดอื่นๆ พบว่าจังหวัดระยองยังขาดการบูรณาการภาคส่วนต่างๆ ที่สำคัญอย่างสมดุล อาทิ ภาคอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรมและภาคการท่องเที่ยว เป็นต้น ผลลัพธ์ของการขาดการบูรณาการดังกล่าวจะสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาความไม่เท่าเทียมในการใช้ทรัพยากร รายได้หรือการดำเนินชีวิตหรือแม้แต่ข้อร้องเรียนจากภาคีที่เสียผลประโยชน์ นอกจากนี้ ปัญหามลภาวะสิ่งแวดล้อมและการจัดการมลพิษด้านสิ่งแวดล้อมที่ยังขาดความชัดเจน รวมทั้งนโยบายจากภาครัฐที่เหมาะสมในการแก้ไขปัญหา อีกทั้ง ความตั้งใจและความจริงใจที่จะแก้ไขปัญหาจากภาคอุตสาหกรรม

ขณะที่จังหวัดระยองยังมีปัญหาความเหลื่อมล้ำทางสังคม ชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน (ระหว่างภาคต่างๆ เช่น ภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรม) ค่าครองชีพสูงและการกระจายรายได้ค่อนข้างต่ำและมีแนวโน้มของความแตกต่างของรายได้เพิ่มสูงขึ้น จะเห็นได้จากการขับเคลื่อนแผนงานหรือโครงการต่างๆ ที่ยังไม่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร นอกจากนี้ในการตัดสินใจของคณะผู้บริหารของจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องยังขาดระบบฐานข้อมูลสารสนเทศที่มีประสิทธิภาพและทันสมัย รวมทั้งยังขาดการประสานและเชื่อมโยง รวมทั้ง ไม่ทันสมัยและขาดการบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศที่ดีและมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 53 แสดงแสดงผลการประเมินผลกระทบต่อศักยภาพและทิศทางการพัฒนาของจังหวัดระยอง (SWOT Analysis) ด้านโอกาสและภัยคุกคาม

โอกาส (Opportunities)	ภัยคุกคาม (Threats)
1. นโยบายรัฐบาลสนับสนุนการลงทุนของต่างชาติหรือผู้ประกอบการในประเทศ ผ่าน 2. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่สามารถนำมาช่วยในการบริหารจัดการภาคส่วนต่างๆ เช่น การขยายการให้บริการอินเตอร์เน็ต เป็นต้น	1. ประเทศไทยขาดเสถียรภาพทางการเมือง ทำให้นักลงทุนขาดความเชื่อมั่น 2. ระเบียบกฎหมายขาดความยืดหยุ่นไม่เอื้ออำนวยให้เกิดการแข่งขันอย่างเสรี 3. ทัศนคติของของประชาชนต่อต้านการ

โอกาส (Opportunities)	ภัยคุกคาม (Threats)
3. ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการผลิตสำหรับภาคเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรม 4. การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เช่น AEC จะทำให้จังหวัดระยองเป็นศูนย์กลางทางด้านการผลิตและจำหน่ายสินค้าที่สำคัญ 5. รัฐบาลกำหนดเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ ตามโครงการเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) และ Super Cluster ทำให้รัฐบาลสนับสนุนด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ เครือข่ายการคมนาคมเชื่อมโยงพื้นที่ต่าง ๆ เช่น การขยายโครงการถนน รถไฟทางคู่ มอเตอร์เวย์ ทำให้การขนส่งสินค้า การบริการ และการท่องเที่ยวมีความสะดวก รวดเร็วมากขึ้น 6. มีท่าเรือน้ำลึก และสนามบินอู่ตะเภา ระยอง พัทยา ที่สามารถขนส่งสินค้าไปยังภูมิภาคต่างๆ ได้ทั่วโลก	เปลี่ยนแปลง มีความยืดหยุ่นน้อยทำให้ประชาชนปรับตัวต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงไม่ได้และกระแสค่านิยมของต่างชาติมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตและประชาชนค่อนข้างสูง 4. ศักยภาพการแข่งขันของประเทศเพื่อนบ้าน (โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้) สูงขึ้นอาจ ลดบทบาทความน่าสนใจของจังหวัดระยอง (ด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรม) และประเทศไทยลง 5. โครงสร้างประชากรที่มีวัยสูงอายุเพิ่มขึ้น ขณะที่ประชากรวัยเด็กและวัยแรงงานลดลง

หมายเหตุ O : Opportunity (โอกาส)

T : threat (อุปสรรค)

O และ T เป็นการวิเคราะห์ภายนอกองค์กร (External analysis

สรุปผลการประเมิน “โอกาส” (Opportunities) พบว่า รัฐบาลมีนโยบายที่เอื้อประโยชน์และส่งเสริมต่อการพัฒนาพื้นที่กลุ่มจังหวัดชายฝั่งภาคตะวันออก โดยเฉพาะพื้นที่จังหวัดระยองซึ่งถือเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมต้นน้ำที่สำคัญของประเทศ นโยบายรัฐบาลสนับสนุนการลงทุนของต่างชาติหรือผู้ประกอบการภายในประเทศ ซึ่งจะส่งผลให้อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศสูงขึ้น มาจากผลการประกอบการอุตสาหกรรม ภาคเกษตรกรรมและภาคการท่องเที่ยวที่เติบโตและขยายตัวเพิ่มมากขึ้นตลอดหลายปีที่ผ่านมา นอกจากนี้ การพัฒนาและความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่สามารถนำมาช่วยในการบริหารจัดการภาคส่วนต่าง ๆ ได้ โดยหลายหน่วยงานโดยเฉพาะภาครัฐได้มีการนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาใช้ในองค์การเพื่อการตัดสินใจและบริการประชาชนได้อย่างรวดเร็วทันใจ

อัตราการเติบโตและการขยายตัวทางเศรษฐกิจของไทยเพิ่มสูงขั้น จากข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นพบว่าประเทศคู่ค้าของไทยประสบกับภัยธรรมชาติ ทำให้ผลผลิตทางการเกษตรกรรม อาทิ ผัก ยางพาราและผลไม้ เป็นต้น เป็นที่ต้องการของตลาดต่างประเทศ ซึ่งทำให้ผลผลิตของไทยสามารถจำหน่ายได้เพิ่มมากขึ้น ถือเป็นโอกาสที่จะระบายสินค้าทางการเกษตรของจังหวัดระยองซึ่งมีอุปทานสูงกว่าอุปสงค์เป็นผลให้เกิดภาวะราคาผลผลิตตกต่ำ ทั้งนี้ ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการผลิตสำหรับภาคเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรมจะช่วยให้การผลิต การแปรรูป การถนอมผลิตภัณฑ์ รวมทั้งการขนส่งและโลจิสติกส์

สามารถเพิ่มมูลค่าให้กับผลิตภัณฑ์ของจังหวัดระยองได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ขณะที่การที่ประเทศไทยมีความร่วมมือระหว่างประเทศมีมากขึ้น เช่น AEC ที่จะทำให้มีแรงงานเข้ามาทำงานในพื้นที่มากขึ้นเพื่อที่จะช่วยลดปัญหาการขาดแคลนแรงงาน แต่ต้องเตรียมกฎหมายรองรับแรงงานเหล่านั้น เตรียมสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอด้วย ซึ่งการที่รัฐบาลปัจจุบันให้ความสำคัญและมีนโยบายพัฒนาโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก เอื้อต่อการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมหรือมีหน่วยงานที่สนับสนุนภาคอุตสาหกรรม (ขนาดใหญ่) อย่างเป็นรูปธรรม

รัฐบาลได้จัดงบประมาณจำนวนมากที่จะเชื่อมโยงระบบโลจิสติกส์แบบบูรณาการ รวมทั้งมีโครงการรถไฟความเร็วสูงที่เชื่อมจากกรุงเทพฯ ผ่านชลบุรีและมาที่จังหวัดระยองในอนาคตอาจจะขยายเส้นทางต่อไปยังจังหวัดจันทบุรีและจังหวัดตราด นอกจากนี้การพัฒนาสนามบินอู่ตะเภา ระยอง พัทยา และท่าเรือมาบตาพุดเป็นประตูการค้าของภูมิภาคถือเป็นโอกาส ด้านการค้าระหว่างประเทศ การท่องเที่ยวและการขนส่งทางเรือและทางอากาศที่ต้นทุนต่ำลง ดังนั้นแผนพัฒนาจังหวัดระยองควรจะพิจารณาเรื่องการวางระบบสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อรองรับการพัฒนาดังกล่าวและแสวงหาประโยชน์จากการพัฒนานอกจากนี้การพัฒนาสนามบินอู่ตะเภา ระยอง พัทยา และท่าเรือมาบตาพุด อีกทั้งความก้าวหน้าทางวิทยาการและเทคโนโลยีด้านการผลิต การเกษตรและอุตสาหกรรมทำให้การรับสินค้า จัดเก็บ การผลิตสินค้าและการขนส่งและการกระจายสินค้าดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและลดต้นทุนการส่งมอบให้กับลูกค้า ซึ่งจะช่วยให้สินค้าของจังหวัดระยองมีศักยภาพและมีขีดความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น

เมื่อวิเคราะห์ถึงอุปสรรคหรือ “ภัยคุกคาม” (Threats) พบว่าปัญหาการเมืองในประเทศจะส่งผลกระทบต่อนักลงทุนต่างชาติและนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศทำให้นักลงทุนและนักท่องเที่ยวต่างชาติที่ต้องระมัดระวังเมื่อเดินทางมาประเทศไทย ขณะที่ปัญหาเรื่องเสถียรภาพทางการเมืองที่ไม่มั่นคงของประเทศไทยยังส่งผลต่อความเชื่อมั่นของภาคธุรกิจและชาวต่างชาติที่จะเข้ามาลงทุนในประเทศไทย ซึ่งโดยปกตินักลงทุนต่างชาติมักจะเข้ามาลงทุนในประเทศที่มีเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและทางการเมืองที่มั่นคง ดังนั้นปัญหาทางการเมืองของไทยจะส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนและนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติเป็นอย่างยิ่ง เมื่อพิจารณาในด้านเศรษฐกิจระหว่างประเทศซึ่งส่งผลกระทบต่อการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดระยอง คือ การที่ประเทศคู่ค้าหรือประเทศที่เป็นตลาดสำคัญของไทยมีมาตรการกีดกันทางการค้าซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความสามารถในการแข่งขันทางด้านธุรกิจ การค้า การเกษตรและอุตสาหกรรมของจังหวัดระยอง อีกทั้งศักยภาพการแข่งขันของประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่เป็นคู่แข่งโดยเฉพาะเวียดนามเพิ่มสูงขึ้นโดยเฉพาะหลายประเทศในอาเซียนกำลังเตรียมการเปิดเสรีประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ซึ่งจะมีการเคลื่อนย้ายทรัพยากรและแรงงานระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างเสรี ซึ่งเป็นทั้งโอกาสและภัยคุกคามต่อการกำหนดแผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดระยองเป็นอย่างมากและแนวโน้มการแข็งตัวของค่าเงินบาทอย่างต่อเนื่อง อาจส่งผลกระทบต่อการส่งออกสินค้าและบริการของไทยทำให้สินค้าของไทยในตลาดต่างประเทศมีราคาแพงและเป็นอุปสรรคต่อขีดความสามารถในการแข่งขันสำหรับสินค้าของไทย

2.5) การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็งกับโอกาส จุดแข็งกับข้อจำกัด จุดอ่อนกับโอกาส และจุดอ่อนกับข้อจำกัด (TOWS Analysis)

1) กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy) การประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดแข็งและโอกาสมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธ์ศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิงรุก

2) กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategy) การประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดแข็งและข้อจำกัดมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธ์ศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิงป้องกัน

3) กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดอ่อนและโอกาสมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธ์ศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิง

4) กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy) ได้มาจากการนำข้อมูลการประเมินสภาพแวดล้อมที่เป็นจุดอ่อนและข้อจำกัดมาพิจารณาร่วมกัน เพื่อที่จะนำมากำหนดเป็นยุทธ์ศาสตร์หรือกลยุทธ์ในเชิงรับ

		INTERNAL FACTORS	
EXTERNAL FACTORS		Strengths (S)	Weaknesses (W)
	Opportunities (O)	Strengths/ Opportunities (SO)	Weaknesses/ Opportunities (WO)
	Threats (T)	Strengths/ Threats (ST)	Weaknesses/ Threats (WT)

รูปที่ 18 อธิบายส่วนประกอบความสัมพันธ์ระหว่างจุดแข็งกับโอกาส จุดแข็งกับข้อจำกัด จุดอ่อนกับโอกาส และจุดอ่อนกับข้อจำกัด (TOWS Analysis)

	โอกาส O	**อุปสรรค T**
	O1. นโยบายรัฐบาลสนับสนุนการลงทุนของต่างชาติหรือผู้ประกอบการในประเทศ O2. ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศที่สามารถนำมาช่วยในการบริหารจัดการภาคส่วนต่างๆ เช่น การขยายการให้บริการอินเตอร์เนต เป็นต้น O3. ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการผลิตสำหรับภาคเกษตรกรรมและภาคอุตสาหกรรม O4. การรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ เช่น AEC จะทำให้จังหวัดระยองเป็นศูนย์กลางทางด้านการผลิตและจำหน่ายสินค้าที่สำคัญ O5. รัฐบาลกำหนดเป็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ เช่น โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ทำให้รัฐบาลสนับสนุนด้านการขนส่งและโลจิสติกส์ เครือข่ายการคมนาคมเชื่อมโยงพื้นที่ต่าง ๆ เช่น การขยายโครงการถนน รถไฟทางคู่ มอเตอร์เวย์ ทำให้การขนส่งสินค้า การบริการ และการท่องเที่ยวมีความสะดวก รวดเร็วมากขึ้น O6. มีท่าเรือน้ำลึก และสนามบินอู่ตะเภา ระยอง พัทยา ที่สามารถขนส่งสินค้าไปยังภูมิภาคต่างๆ ได้ทั่วโลก	T1. ประเทศไทยขาดเสถียรภาพทางการเมือง ทำให้นักลงทุนขาดความเชื่อมั่น T2. ระเบียบกฎหมายขาดความยืดหยุ่นไม่เอื้ออำนวยให้เกิดการแข่งขันอย่างเสรี T3. ทัศนคติของของประชาชนต่อต้านการเปลี่ยนแปลง มีความยืดหยุ่นน้อยทำให้ประชาชนปรับตัวต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงไม่ได้และกระแสค่านิยมของต่างชาติมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตและประชาชนค่อนข้างสูง T4. ศักยภาพการแข่งขันของประเทศเพื่อนบ้าน (โดยเฉพาะในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้) สูงขึ้นอาจ ลดบทบาทความน่าสนใจของจังหวัดระยอง (ด้านการท่องเที่ยวและอุตสาหกรรม) และประเทศไทยลง T5. โครงสร้างประชากรที่มีวัยสูงอายุเพิ่มขึ้น ขณะที่ประชากรวัยเด็กและวัยแรงงานลดลง
จุดแข็ง S S1. เป็นฐานเศรษฐกิจสำคัญจากมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวของประชากรอยู่ลำดับที่ 1 ของประเทศ สามารถสร้างศักยภาพโดยรวมของประเทศและขีดความสามารถการแข่งขันที่ดีของจังหวัดและของประเทศ S2. เป็นฐานอุตสาหกรรมปิโตรเคมีที่ใหญ่ที่สุดของประเทศ ทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ ปลายน้ำ S3. มีศักยภาพและความพร้อมทางการท่องเที่ยวสูงและมีความหลากหลายในระดับนานาชาติ ทั้งการท่องเที่ยวทางบก ทางทะเล ศาสนาประเพณีและศิลปวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงเกษตรและกิจกรรมต่างๆ S4. เป็นแหล่งเกษตรกรรมที่อุดมสมบูรณ์ มีการปลูกพืชเศรษฐกิจหลากหลายประเภทและเป็นแหล่งผลิตอาหารทะเลทั้งสดและแปรรูปทั้งเพื่อการบริโภคภายในและส่งออกได้ S5.เป็นประตูสำคัญสู่พื้นที่ต่างๆและเป็นศูนย์กลางด้านการคมนาคมขนส่งของภาคตะวันออก S6. ลักษณะภูมิประเทศมีความปลอดภัยสูงจากภัยธรรมชาติ S7. ภาคเอกชนมีความเข้มแข็งและมีส่วนร่วมในการบริหารงานราชการภาครัฐ	**จุดแข็งและโอกาส (SO)** การที่จังหวัดระยองมีที่ตั้งเชิงกลยุทธ์และโดดเด่นด้านสินค้าเกษตรกรรมและการท่องเที่ยวประกอบกับโอกาสที่รัฐบาลให้การสนับสนุนพื้นที่และการลงทุน รวมทั้งการสนับสนุนจากนโยบายสำคัญของรัฐทางด้านเศรษฐกิจ และนวัตกรรม โดยเฉพาะการเป็นจังหวัดในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก = ควรใช้กลยุทธ์เติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืนโดยเน้นการสร้างระบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์และเทคโนโลยีสะอาด ควบคู่กับการใช้นวัตกรรม โดยดึงศักยภาพต่างๆ ที่มีมาใช้ ทั้งด้านท่องเที่ยว ด้านเกษตร และด้านอุตสาหกรรม	**จุดแข็งและอุปสรรค (ST)** จุดอ่อนหลักที่สำคัญคือความเชื่อมั่นเรื่องการเมือง ปัญหาสิ่งแวดล้อม และทัศนคติที่ต่อต้านการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งขาดการจัดการซัพพลายเชนของสินค้าเกษตรและการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ ขณะที่โอกาสที่รัฐบาลให้การสนับสนุนพื้นที่และการลงทุน รวมทั้งจะมีการเป็นระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก = ควรใช้กลยุทธ์ดึงดูด (Pull Strategy) ส่งเสริมลงทุนและการกำหนดแผนเชิงรุกและการจัดการปัญหาต่างๆ อย่างเป็นรูปธรรมโดยสร้างจิตสำนึกสาธารณะในการรับผิดชอบต่อสังคม

จุดอ่อน W	จุดอ่อนและโอกาส (WO)	จุดอ่อนและอุปสรรค (WT)
W1. การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมก่อให้เกิดด้านสิ่งแวดล้อมและการจัดการที่เหมาะสม โดยเฉพาะมลพิษจากอุตสาหกรรม ขยะ กากของเสีย น้ำเสีย สุขภาพ เป็นต้น W2. ความเหลื่อมล้ำทางสังคม ชีวิตความเป็นอยู่ระหว่างภาคต่างๆ เช่น ภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตรกรรม ค่าครองชีพสูงและการกระจายรายได้ค่อนข้างต่ำ W3. การบริหารจัดการเรื่องการตลาดสินค้าเกษตรแบบครบวงจรยังไม่มีประสิทธิภาพ W4..ขาดกลไกที่สร้างความเข้มแข็งให้แก่ผู้ประกอบการรายย่อย โดยเฉพาะผู้ประกอบการภาคเกษตรกรรมและภาคการท่องเที่ยว ทำให้ไม่มีความสามารถในการแข่งขันในระยะยาว W5. การทำลายทรัพยากรธรรมชาติและการบุกรุกที่สาธารณะและมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น W6. การเคลื่อนย้ายแรงงานเป็นจำนวนมาก (ประชากรแฝง) ส่งผลกระทบให้เกิดปัญหาสังคมตามมาอีกมาก เช่น ปัญหายาเสพติด ปัญหาจราจร ความต้องการบริการด้านสาธารณสุขและการศึกษา เป็นต้น อีกทั้งการขยายตัวของสังคมเมืองอย่างรวดเร็วส่งผลให้การบริการโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ เช่น ไฟฟ้า ประปา ถนน ไม่เพียงพอ	การที่จังหวัดระยองมีที่ตั้งเชิงกลยุทธ์และโดดเด่นด้านสินค้าเกษตรกรรมและการท่องเที่ยวประกอบกับมีอุปสรรคคือปัญหาเสถียรภาพทางการเมืองและการแข่งขันกันเองภายในกลุ่มประเทศอาเซียน = ควรใช้กลยุทธ์เติบโตโดยสร้างความแตกต่างและโดดเด่นเหนือกว่าคู่แข่งโดยเน้นการสร้างระบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์และเทคโนโลยีสะอาด	จุดอ่อนหลักที่สำคัญคือความเชื่อมั่นเรื่องการเมือง ปัญหาสิ่งแวดล้อม และทัศนคติที่ต่อต้านการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งขาดการจัดการซัพพลายเชนของสินค้าเกษตรและการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ ขณะที่มีอุปสรรคคือปัญหาเสถียรภาพทางการเมืองและการแข่งขันกันเองภายในกลุ่มประเทศอาเซียน = ควรใช้กลยุทธ์สร้างความแตกต่างเชิงเศรษฐกิจสร้างสรรค์และเทคโนโลยีสะอาดและมีความรับผิดชอบต่อสังคม .โดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางดำเนินการ

สรุปประเมินผลกระทบต่อศักยภาพและทิศทางการพัฒนาของจังหวัดระยอง

จุดแข็งและโอกาส (SO)

การที่จังหวัดระยองมีที่ตั้งเชิงกลยุทธ์และโดดเด่นด้านสินค้าเกษตรกรรมและการท่องเที่ยวประกอบกับโอกาสที่รัฐบาลให้การสนับสนุนพื้นที่และการลงทุน รวมทั้งการสนับสนุนจากนโยบายสำคัญของรัฐทางด้านเศรษฐกิจ และนวัตกรรม โดยเฉพาะการเป็นจังหวัดในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก ควรใช้กลยุทธ์เติบโตอย่างสมดุลและยั่งยืนโดยเน้นการสร้างระบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์และเทคโนโลยีสะอาด ควบคู่กับการใช้นวัตกรรม โดยดึงศักยภาพต่างๆ ที่มีมาใช้ ทั้งด้านท่องเที่ยว ด้านเกษตร และด้านอุตสาหกรรม

จุดแข็งและอุปสรรค (ST)

จุดอ่อนหลักที่สำคัญคือความเชื่อมั่นเรื่องการเมือง ปัญหาสิ่งแวดล้อม และทัศนคติที่ต่อต้านการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งขาดการจัดการซัพพลายเชนของสินค้าเกษตรและการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ ขณะที่โอกาสที่รัฐบาลให้การสนับสนุนพื้นที่และการลงทุน รวมทั้งจะมีการเป็นเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก = ควรใช้กลยุทธ์ดึงดูด (Pull Strategy) ส่งเสริมลงทุนและการกำหนดแผนเชิงรุกและการจัดการปัญหาต่างๆ อย่างเป็นรูปธรรมโดยสร้างจิตสำนึกสาธารณะในการรับผิดชอบต่อสังคม

จุดอ่อนและโอกาส (WO)

การที่จังหวัดระยองมีที่ตั้งเชิงกลยุทธ์และโดดเด่นด้านสินค้าเกษตรกรรมและการท่องเที่ยวประกอบกับมีอุปสรรคคือปัญหาเสถียรภาพทางการเมืองและการแข่งขันกันเองภายในกลุ่มประเทศอาเซียน = ควรใช้กลยุทธ์เติบโตโดยสร้างความแตกต่างและโดดเด่นเหนือกว่าคู่แข่งโดยเน้นการสร้างระบบเศรษฐกิจสร้างสรรค์และเทคโนโลยีสะอาด

จุดอ่อนและอุปสรรค (WT)

จุดอ่อนหลักที่สำคัญคือความเชื่อมั่นเรื่องการเมือง ปัญหาสิ่งแวดล้อม และทัศนคติที่ต่อต้านการเปลี่ยนแปลง รวมทั้งขาดการจัดการซัพพลายเชนของสินค้าเกษตรและการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ ขณะที่มีอุปสรรคคือปัญหาเสถียรภาพทางการเมืองและการแข่งขันกันเองภายในกลุ่มประเทศอาเซียน = ควรใช้กลยุทธ์สร้างความแตกต่างเชิงเศรษฐกิจสร้างสรรค์และเทคโนโลยีสะอาดและมีความรับผิดชอบต่อสังคมโดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางดำเนินการ

2.3 เป้าหมายในการพัฒนาจังหวัด

แผนพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ.2561 - 2564 เป็นการดำเนินการภายใต้สถานการณ์และความเสี่ยงซึ่งเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงทั้งระดับจังหวัดในและนอกประเทศ โดยเฉพาะภาวะความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจของจังหวัดระยองที่เป็นไปอย่างรวดเร็วจากนโยบายเร่งรัดของรัฐบาล และส่งผลกระทบอย่างชัดเจนต่อจังหวัดทั้งเชิงบวกและลบ กรอบแนวคิดสำคัญในการแผนพัฒนาจังหวัดระยอง พ.ศ.2561 - 2565 คือ ***"จังหวัดระยองเป็นเมืองที่มีการคิดและนำนวัตกรรมมาใช้ภายใต้บริบทการพัฒนา เป็นเมืองที่ประชาชนมีคุณภาพชีวิตดี – เป็นเมืองที่มีสมดุลการพัฒนา – ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง"*** โดยแนวคิดดังกล่าว เป็นการสร้างความมั่นใจว่าการพัฒนาจะเป็นไปในแนวทางที่ยั่งยืนและสร้างความสุขให้กับคนระยอง

กรอบแนวคิดการพัฒนาจังหวัดระยอง เป็นแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุภารกิจของจังหวัดโดยใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญานำทาง และคำนึงถึงบริบทการเปลี่ยนแปลงที่จะเป็นทั้งโอกาสและข้อจำกัดของการพัฒนาทั้งในปัจจุบันและอนาคต ดังนี้

- **เป็นเมืองที่มีการคิดและนำนวัตกรรมมาใช้ภายใต้บริบทการพัฒนา** ภายใต้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ในประเด็นการพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจ กำหนดการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกโดยมุ่งเน้นการพัฒนาฟื้นฟูพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้เป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมหลักของประเทศที่ขยายตัวอย่างมีสมดุล มีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่บนพื้นฐานการมีส่วนร่วมและได้รับการยอมรับจากชุมชน มีโครงสร้างพนฐานด้านการขนส่ง ระบบสาธารณูปโภคสาธารณูปการ บริการสังคม และการจัดการสิ่งแวดล้อมที่มีคุณภาพและทั่วถึง สามารถสนับสนุนการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพของประชาชน ควบคู่กับการพัฒนาภาคการผลิตต่างๆ ได้อย่างเกื้อกูลและยั่งยืน ซึ่งได้กำหนดแนวทางการพัฒนา โดยกำหนดแนวทาง คือ

1. เร่งรัดการแก้ปัญหามลพิษและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ให้เกิดผลในทางปฏิบัติ อย่างเป็นรูปธรรม โดยเฉพาะการกำกับดูแลตรวจสอบโรงงานอุตสาหกรรมให้ดำเนินการตามระเบียบกฎหมาย และมาตรฐานสิ่งแวดล้อมอย่างเข้มงวดและต่อเนื่อง ส่งเสริมให้ภาคประชาชน สถาบันการศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการติดตามตรวจสอบเฝ้าระวังคุณภาพสิ่งแวดล้อม

2. สนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูง เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ ลดการปล่อยมลพิษจากแหล่งกำเนิด ลดการรั่วซึมของสารอินทรีย์ระเหยง่าย โดยเฉพาะในพื้นที่มาบตาพุด และใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งส่งเสริมให้ขยายพื้นที่อุตสาหกรรมในรูปแบบนิคมอุตสาหกรรมเพื่อควบคุมผลกระทบสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการพัฒนากลุ่มอุตสาหกรรมที่มีกระบวนการผลิตเชื่อมโยงกันเพื่อลดของเสียให้เหลือน้อยที่สุด

3. เพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวทางทะเล ให้เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว 2 ฝั่งทะเลอ่าวไทยและอันดามันเพื่อเพิ่มโอกาสให้นักท่องเที่ยวคุณภาพมีจำนวนมากขึ้น

4. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมที่ได้มาตรฐานเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และรองรับการเป็นฐานเศรษฐกิจหลักของประเทศ ขยายขีดความสามารถของโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งทุกรูปแบบให้บูรณาการและเชื่อมโยงกันทั้งระบบ เชื่อมโยงการคมนาคมขนส่งทั้งทางบก ทางราง ทางเรือและอากาศ พัฒนาระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงข่ายน้ำ ระบบไฟฟ้า เทคโนโลยีสารสนเทศ การจัดการสิ่งแวดล้อมโดยเฉพาะขยะ น้ำเสีย และปรับปรุงคุณภาพการศึกษาด้านอาชีวศึกษา วิศวกรรมและเทคโนโลยี เพื่อผลิตบุคลากรเฉพาะทางให้สอดคล้องกับความต้องการของกิจกรรมเศรษฐกิจในพื้นที่อย่างเหมาะสมและยกระดับบริการสาธารณสุขทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ

5. กระจายผลประโยชน์จากการพัฒนาให้แก่ประชาชนในพื้นที่ โดยส่งเสริมการเชื่อมโยงภาคเศรษฐกิจหลักกับเศรษฐกิจชุมชนในทุกภาคการผลิต ทั้งในภาคอุตสาหกรรม บริการ และการท่องเที่ยว วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และธุรกิจเพื่อสังคม

ทั้งนี้ จะสอดรับการพัฒนาตามโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor Development) จังหวัดระยองถูกกำหนดให้เป็น ***“เมืองนานาชาติมาตรฐานโลก น่าอยู่ที่สุดในอาเซียน เมืองธุรกิจอุตสาหกรรมที่ทันสมัย เน้นการวิจัยด้านอาหาร ไบโออีโคโนมีและปิโตรเคมีเคมีภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม*** ที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและเป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคต พร้อมกับอุตสาหกรรมเป้าหมายอีก 10 ประเภทคือ 5 อุตสาหกรรมเดิมที่มีศักยภาพ (First S-Curve) 5 อุตสาหกรรมอนาคต (New S-Curve) จะเสริมสร้างศักยภาพด้านการค้า การลงทุนให้จังหวัดระยองอย่างมหาศาล จึงถือเป็นโอกาสสำคัญที่ทุกภาคส่วนจะร่วมกันพัฒนาประสิทธิภาพ ทั้งทางด้านการผลิต บุคลากร การสรรสร้างผลิตภัณฑ์ ฯลฯ โดยการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ หรือค้นคิดนวัตกรรมแล้วนำมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด

● **เป็นเมืองที่มีคุณภาพชีวิตดี** (City of good and quality of life) เป็นการเสริมสร้างการพัฒนาจังหวัดระยองให้เป็นเมืองที่ประชาชนมีสุขภาพดี สวัสดิการดี อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี โดย

สุขภาพดี คือการมีสุขที่ดีทั้งทางกาย ใจ จิตวิญญาณ/ปัญญาและสังคม

สวัสดิการที่ดี คือประชาชนได้รับสวัสดิการจากภาครัฐตามสิทธิขั้นพื้นฐานอย่างทั่วถึง ตลอดจนได้รับความคุ้มครองตามกฎหมาย และได้รับความช่วยเหลืออย่างทันท่วงที

สิ่งแวดล้อมที่ดี คือ สิ่งแวดล้อมน่าอยู่ ปลอดมลพิษ มีสุขภาพที่ดี มีโครงสร้างของเมืองที่เหมาะสมกับสภาพภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมชุมชนรวมทั้งการจัดการโครงสร้างพื้นฐานที่ครบถ้วนและทั่วถึง

● **มีพัฒนาอย่างสมดุล** (balanced of development)

- การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจบนฐานความรู้ความคิดสร้างสรรค์และภูมิปัญญาภายใต้ปัจจัยสนับสนุนที่เอื้ออำนวยและระบบการแข่งขันที่เป็นธรรมมุ่งปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งภายในและต่างประเทศพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ เพื่อให้เป็นฐานเศรษฐกิจของประเทศที่เข้มแข็งและขยายตัวอย่างมีคุณภาพ

- ปรับเปลี่ยนการพัฒนาและการขยายตัวของอุตสาหกรรมจากภาพของอุตสาหกรรมที่ก่อให้เกิดมลภาวะ ไปเป็นเมืองอุตสาหกรรมน่าอยู่ โดยนำแนวความคิดอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco–Industrial Town) มาใช้อย่างจริงจัง

- เพิ่มน้ำหนักให้กับการพัฒนาด้านสังคม สุขภาพสิ่งแวดล้อม การเกษตร การท่องเที่ยวและพาณิชยกรรม เพื่อกลับไปสู่โครงสร้างเศรษฐกิจ 4 ขา ซึ่งเป็นพื้นฐานเศรษฐกิจและวิถีชีวิตของประชาชน เพื่อให้เกิดความสมดุลในการพัฒนาและการเจริญเติบโต

- เพิ่มศักยภาพการประกอบธุรกิจการค้า (พาณิชยกรรม) อย่างกว้างขวาง ทั้งการค้าปลีกและการค้าส่งเพื่อให้มีความเข้มแข็งสามารถแข่งขันในเวทีอาเซียนได้

● **น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง** (Sufficiency Economy Philosophy) มาประยุกต์ใช้ในภาคีการพัฒนาให้กระจายไปทุกภาคส่วน โดย

- ภาครัฐ ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นปรัชญานำทางในการขับเคลื่อนนโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวง วางกฎระเบียบต่างๆ เพื่อเสริมสร้างภูมิคุ้มกันในสังคมให้เกิดความสมดุลและกระแสการบริหารงานตามหลักธรรมาภิบาล

- **ภาคธุรกิจเอกชน** ให้ความสำคัญกับการพึ่งตนเองใช้วัตถุดิบในประเทศและภูมิปัญญาท้องถิ่น ลงทุนขยายกิจการอย่างค่อยเป็นค่อยไป แบ่งผลกำไรคืนสู่สังคมและดูแลพนักงานอย่างมีคุณธรรม

- **ภาคเกษตร** เน้นการนำเกษตรทฤษฎีใหม่ตามแนวพระราชดำริไปประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มรายได้และลดรายจ่ายของครัวเรือน

- ภาคประชาชน เน้นการมีส่วนร่วม การพึ่งตนเอง พัฒนาวัฒนธรรมและคุณภาพชีวิตผ่านกระบวนการจัดทำแผนชุมชน สร้างแผนชุมชนที่มีคุณภาพเป็นภูมิคุ้มกันชุมชนเข้มแข็ง

1. เป้าหมายในการพัฒนาจังหวัดปี 2561 – 2565

เมืองนวัตกรรมก้าวหน้า พัฒนาอย่างสมดุล บนพื้นฐานความพอเพียง
City innovative advances, Balanced development
and Based on the sufficiency economy

2. ตัวชี้วัดตามเป้าหมาย

1) เศรษฐกิจของจังหวัดระยองมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคอุตสาหกรรม ภาคการเกษตรกรรม ภาคการท่องเที่ยว ภาคพาณิชยกรรม เป็นไปอย่างสมดุล

2) ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีความความมั่นคงทางสังคมบนพื้นฐานปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

3) ทรัพยากรธรรมชาติมีการใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด ทุกภาคส่วนดำเนินกิจกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม บนพื้นฐานการมีส่วนร่วม

4) เป็นศูนย์กลางด้านอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีการนำนวัตกรรมมาใช้อย่างเหมาะสม ควบคู่กับมีความพร้อมทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน

3. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

ตารางที่ 54 แสดงเป้าประสงค์ ตัวชี้วัดรวม และค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัดตามเป้าหมาย	รายละเอียดตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐานปี 2561	ค่าเป้าหมายรายปี				
			2561	2562	2563	2564	2565
1. เศรษฐกิจของจังหวัดระยองมีการขยายตัวอย่างต่อเนื่อง การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคอุตสาหกรรม ภาคการเกษตรกรรม ภาคการท่องเที่ยวเป็นไปอย่างสมดุล	อัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของจังหวัดเพิ่มขึ้นร้อยละ	ร้อยละ 4.8		4.9	5.0	5.1	5.2
	รายได้รวมภาคการเกษตร เพิ่มขึ้นร้อยละ 25	ร้อยละ 5 20,236 ล้านบาท		10	15	20	25
	รายได้จากการท่องเที่ยวของจังหวัดเพิ่มขึ้น ร้อยละ 25	ร้อยละ 5 (33,811.36 ล้านบาท)		10	15	20	25
	พื้นที่อุตสาหกรรมเข้าสู่ระบบอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ เพิ่มขึ้น 4 พื้นที่	0 พื้นที่		1	2	3	4
2. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีความความมั่นคงทางสังคมบนพื้นฐานตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	สัดส่วนคนยากจนลดลงเหลือร้อยละ 0.00	ร้อยละ 0.32		0.15	0.10	0.05	0.00
	ความสำเร็จในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ระดับ 5**	ระดับ 5		5	5	5	5
	ประชาชนมีความพึงพอใจในการให้บริการด้านโครงสร้างพื้นฐานของรัฐ ประกอบด้วย ถนน ไฟฟ้า ประปา	N/A		82	84	86	88
3. ทรัพยากรธรรมชาติมีการใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด ทุกภาคส่วนดำเนินกิจกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานการมีส่วนร่วม	พื้นที่ป่าไม้รวมเพิ่มขึ้นร้อยละ 10	ร้อยละ 2 (182,276 ไร่)		4	6	8	10
	ปริมาณขยะต่อวัน ลดลง ร้อยละ 12	ร้อยละ 4 355,145 ตัน/ปี		6	8	10	12
	จำนวนแหล่งที่พักอาศัยสัตว์น้ำ เช่น ปะการัง ปะการังเทียม เพิ่มขึ้น 20 แห่ง	N/A		5	10	15	20

ตัวชี้วัดตามเป้าหมาย	รายละเอียดตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐานปี 2561	ค่าเป้าหมายรายปี				
			2561	2562	2563	2564	2565
4. เป็นศูนย์กลางด้านอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีการนำนวัตกรรมมาใช้อย่างเหมาะสม ควบคู่กับมีความพร้อมทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน	ความพึงพอใจของผู้ประกอบการทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ รวมทั้งการพัฒนาระบบขนส่งและโลจิสติกส์ ร้อยละ 80	N/A		74	76	78	80
	สินค้าหรือการบริการได้รับการพัฒนาและเป็นที่รู้จักในตลาดต่างประเทศ 32 ประเภทชนิด	N/A		8	16	24	32
	ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพในการวางแผนพัฒนาการค้าและการลงทุนภาคพาณิชยกรรม 400 ผู้ประกอบการ	N/A		100	200	300	400

4. ประเด็นการพัฒนาจังหวัด

การพัฒนาจังหวัดให้เป็นไปในทิศทางสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน สังคมสงบสุข เศรษฐกิจก้าวหน้า และประชาชนดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายใน และภายนอก การจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดระยองมุ่งเน้นเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันความเสี่ยงต่างๆ และเสริมสร้างรากฐานการพัฒนาให้เข้มแข็ง รวมทั้งสร้างโอกาสในการพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าต่อไป โดยได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ และให้ความสำคัญตามลำดับการพัฒนา จำนวน 6 ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : พัฒนาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ควบคู่กับการพัฒนาไปสู่เกษตรอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว (Improving the quality with innovative of agricultural products, fishery products and livestock to meet international standards. Coupled with the development of agriculture, industry and tourism)

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 : พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวให้เติบโตควบคู่กับภาคการเกษตรและภาคอุตสาหกรรมอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน (Develop tourism potential to grow in tandem with agriculture and industry, quality and sustainability)

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 : พัฒนาภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ สนับสนุนการดำเนินการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และการสร้างนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ รองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (Promote the development of the industrial sector to the Eco Industry, Support for CSR And creative Innovation to EEC)

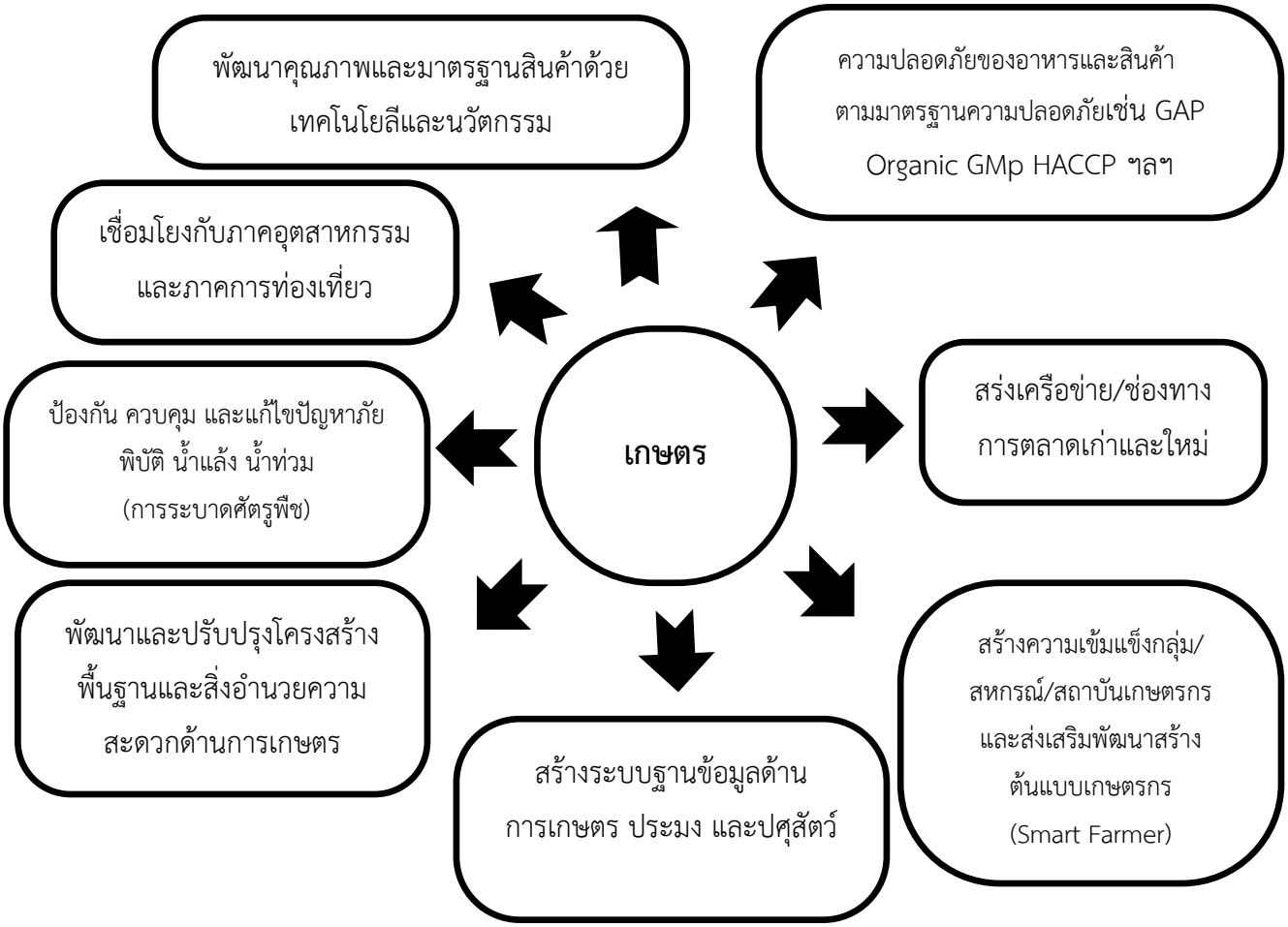
ประเด็นการพัฒนาที่ 4 : ป้องกัน อนุรักษ์ ฟื้นฟู และควบคุมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วม (Prevent, Conservation and use of natural resources and the environment on the basis of participation)

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 : เสริมสร้างมาตรฐานการดำรงชีวิต และการมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (Enhancing quality of life And the participation of citizens in accordance with the philosophy of sufficiency economy)

ประเด็นการพัฒนาที่ 6 : สร้างความเข้มแข็ง และเพิ่มขีดความสามารถของภาคพาณิชย-กรรม และภาคการบริการสู่การแข่งขันในระดับสากล (Strengthen and improve the ability of the commercial sector and the service sector to compete internationally)

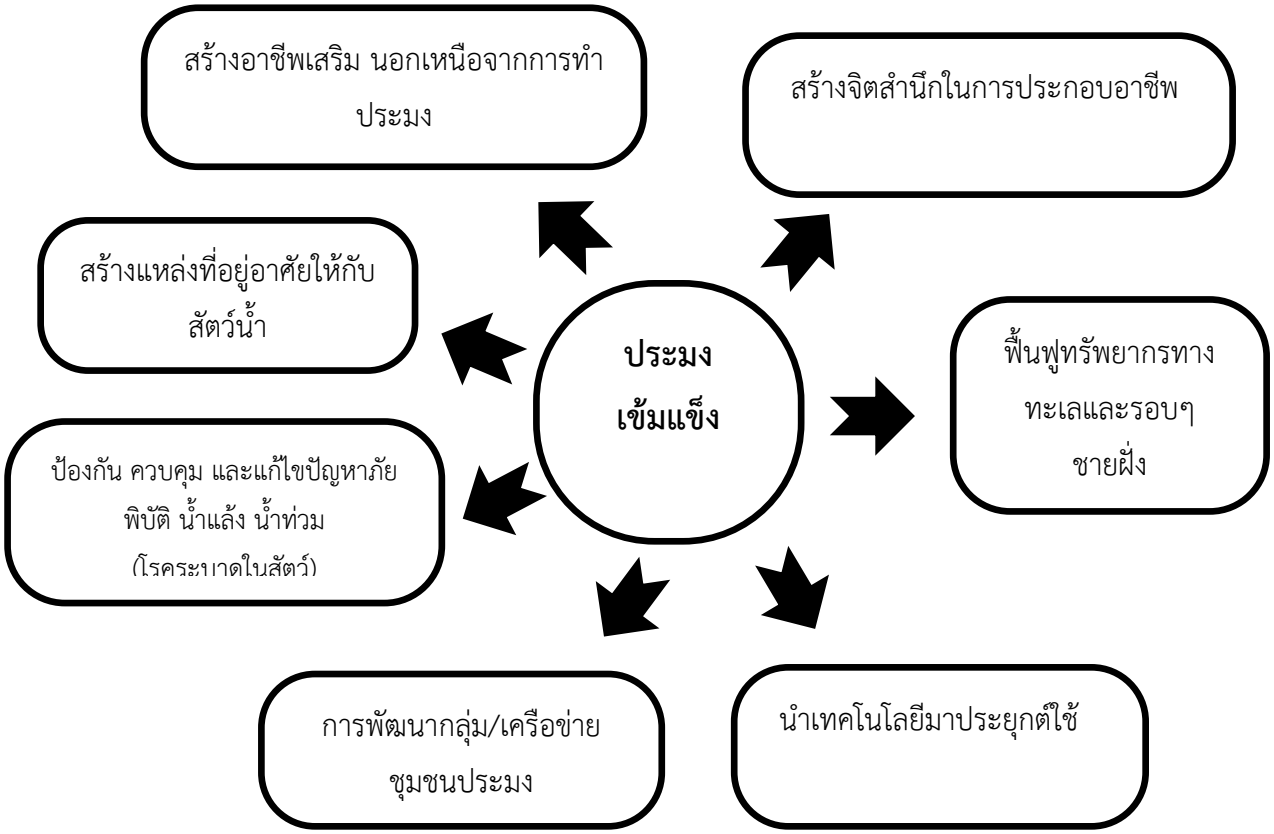
1. ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : พัฒนาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ควบคู่กับการพัฒนาไปสู่เกษตรอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว

<u>ด้านเกษตรกรรม</u> อาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพที่สำคัญและเป็นอาชีพดั้งเดิมของชาวจังหวัดระยอง เนื่องจากจังหวัดระยองมีสภาพภูมิประเทศและภูมิอากาศที่เหมาะสมต่อการทำ พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัด ได้แก่ ยางพารา สับปะรด มันสำปะหลัง ข้าว ปาล์มน้ำมัน อ้อย ผลไม้ต่าง ๆ เช่น ทุเรียน เงาะ และมังคุด เป็นต้น ปัจจุบันพื้นที่เกษตรกรรมมีแนวโน้มลดลงทุกปี

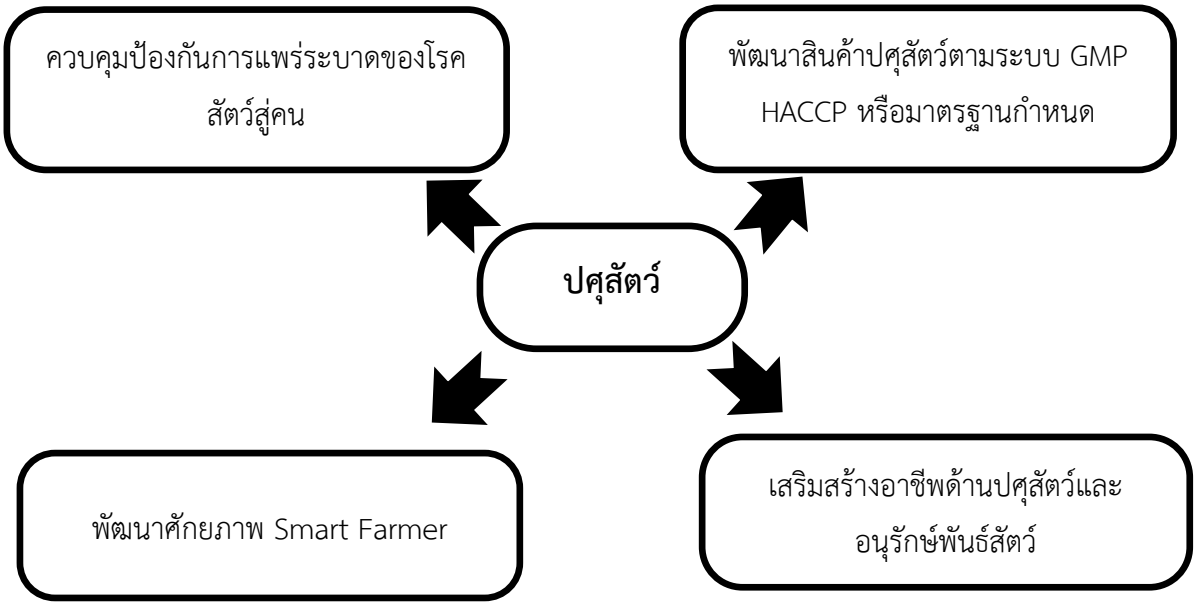
รูปที่ 19 กรอบแนวคิดการพัฒนาด้านการเกษตร

<u>ด้านการประมง</u> จังหวัดระยองมีพื้นที่ชายฝั่งทะเลยาวประมาณ 100 กิโลเมตร การประกอบอาชีพประมง ซึ่งเป็นอาชีพที่สำคัญ นอกจากการทำประมงประเภทอาหารสดแล้ว ยังมีการนำมาทำเป็นผลิตภัณฑ์ต่อเนื่อง เช่น อาหารทะเลแห้ง เป็นต้น ทั้งนี้ ยังมีการทำประมงน้ำจืดด้วย เนื่องจากมีอ่างเก็บน้ำขนาดใหญ่ 5 อ่าง ปัจจุบันอาชีพประมงชายฝั่งหรือประมงเรือเล็กได้รับความเดือดร้อนมาก เนื่องจากสัตว์ทะเลเศรษฐกิจ เช่น กุ้ง หอย หมึก ปู ปลา มีน้อยลงและมีการแย่งชิงพื้นที่ประมง ประกอบกับพื้นที่ประมงเดิมมีการเสื่อมโทรมของทรัพยากรธรรมชาติ ทำให้ต้องออกหากินไกลขึ้น ต้นทุนสูงขึ้น

รูปที่ 20 กรอบแนวคิดการพัฒนาด้านประมง

<u>ด้านปศุสัตว์</u> จังหวัดระยองมีการเลี้ยงปศุสัตว์ควบคู่กับการทำไร่ ทำสวนผลไม้ เช่น โค กระบือ เป็ด ไก่ แพะ เป็นต้น

รูปที่ 21 กรอบแนวคิดการพัฒนาด้านปศุสัตว์

วัตถุประสงค์ : ผลผลิตทางการเกษตร ประมงและปศุสัตว์ ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีคุณภาพ และมีมูลค่าเพิ่ม ขยายโอกาสทางการตลาดไปสู่ภายในและภายนอกประเทศ และพัฒนาเป็นเกษตรอุตสาหกรรม และเกษตรท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา :

1) ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้า/ผลิตภัณฑ์เกษตร ประมง และปศุสัตว์ให้มีความปลอดภัย และมีคุณภาพได้มาตรฐาน โดยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

2) สร้างและขยายเครือข่ายการตลาด และช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตร ประมง ปศุสัตว์ และผลิตภัณฑ์ โดยใช้ตลาดนำการผลิต

3) สนับสนุนการวิจัย พัฒนา และส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิต แปรรูปสินค้า และผลิตภัณฑ์ตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อลดต้นทุนในการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ

4) เสริมสร้างและสนับสนุนความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร (Smart Farmer) กลุ่ม/สหกรณ์/สถาบันเกษตรกร/บริษัทประชารัฐรักสามัคคี

5) ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นต่อการผลิตภาคเกษตร ประมง และปศุสัตว์

6) ส่งเสริมภาคการเกษตร ให้มีการเชื่อมโยงภาคการท่องเที่ยว และภาคอุตสาหกรรม

7) ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรด้านการเกษตร ประมง และปศุสัตว์โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

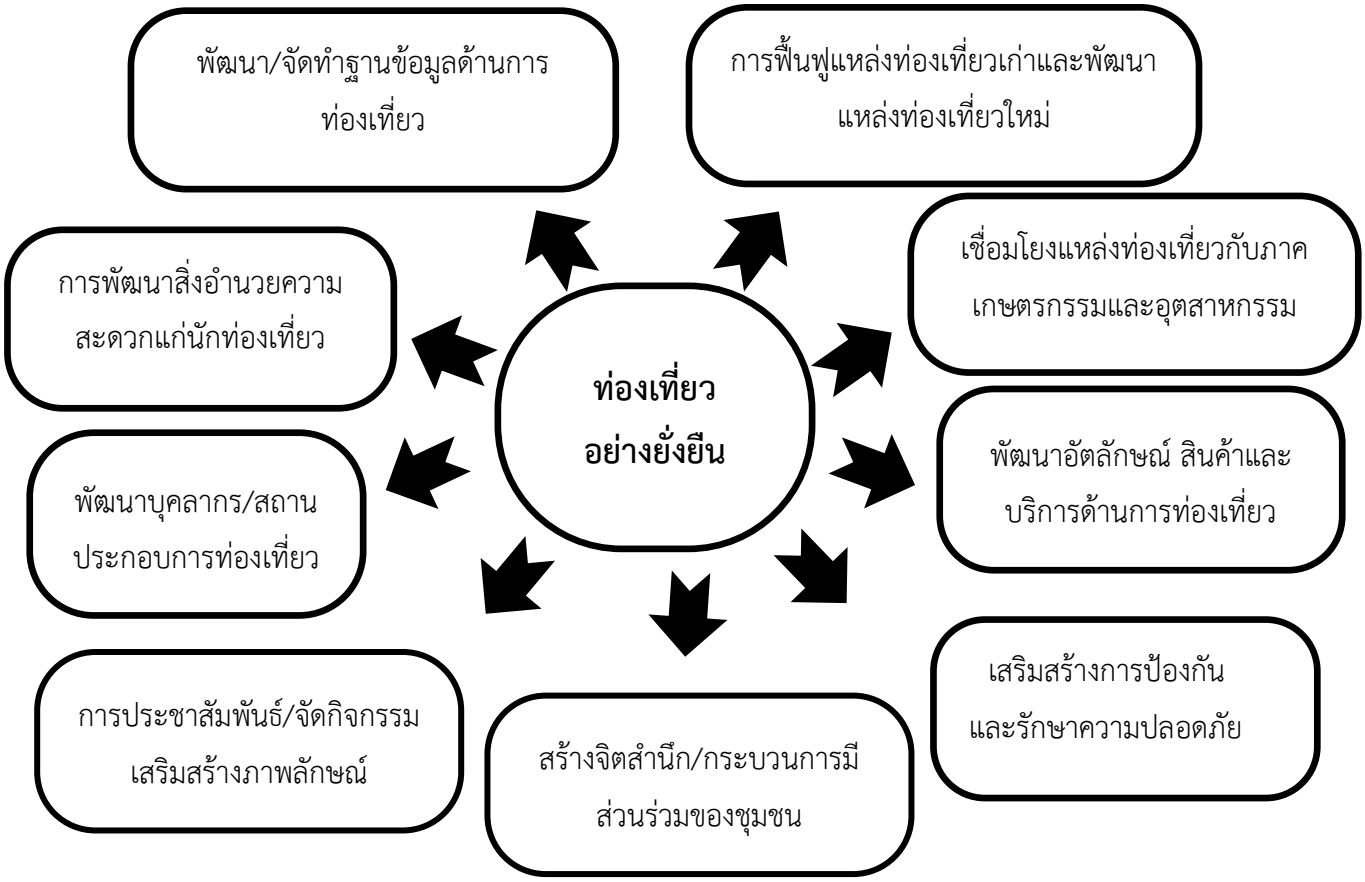
8) เพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการระบบฐานข้อมูลด้านการเกษตร ประมง และปศุสัตว์ เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจ

เป้าหมายและตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนาที่ 1 : พัฒนาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล ควบคู่กับการพัฒนาไปสู่เกษตรอุตสาหกรรมและการท่องเที่ยว

ตารางที่ 55 แสดงเป้าหมาย ตัวชี้วัด ประเด็นการพัฒนาที่ 1

วัตถุประสงค์	ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐานปี 2563	ค่าเป้าหมาย				
			2561	2562	2563	2564	2565
ผลผลิตทางการเกษตร ประ และปศุสัตว์ ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีคุณภาพ และมูลค่าเพิ่ม ขยายโอกาสทางการตลาดไปสู่ภายในและภายนอกประเทศ และและพัฒนาการเป็นเกษตรเพื่ออุตสาหกรรมและเกษตรเพื่อ การท่องเที่ยว	1. จำนวนแปลง/ฟาร์มที่ได้รับรองมาตรฐานความปลอดภัยเพิ่มขึ้น ร้อยละ 50	ร้อยละ 20			30	40	50
	2. ช่องทางหรือเครือข่ายการตลาดเพิ่มขึ้นอย่างน้อย 10 ช่องทาง	4 แห่ง			6	8	10
	3. จำนวนผลิตภัณฑ์ด้านการเกษตร ประมง หรือปศุสัตว์ที่ได้รับการพัฒนาให้มีความทันสมัย และมีมาตรฐาน 15 ผลิตภัณฑ์	6 ผลิตภัณฑ์			9	12	15
	4. ร้อยละสถาบันเกษตรที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดของแต่ละประเภท ร้อยละ 78	ร้อยละ 65			70	75	78
	5. ร้อยละของพื้นที่เกษตรกรรมในเขตชลประทานที่มีการบริหารจัดการน้ำอย่างทั่วถึง ร้อยละ 88	ร้อยละ 82			84	86	88
	6. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรผ่านมาตรฐานตามคู่มือการประเมินมาตรฐานคุณภาพแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรที่เพิ่มขึ้น 15 แห่ง	12 แห่ง			14	16	18
	7. จำนวนแหล่งที่ได้รับการฟื้นฟู อนุรักษ์ทรัพยากรด้านการเกษตร ประมง ปศุสัตว์ 14 แห่ง	8 แห่ง			10	12	14
	8. ระบบฐานข้อมูลของจังหวัดด้านการเกษตร ประมง และปศุสัตว์ของจังหวัดระยอง เป็นเอกภาพ ครบถ้วน และเป็นปัจจุบัน	-			1	1	1

2. ประเด็นการพัฒนาที่ 2 : พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวให้เติบโตควบคู่กับภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

รูปที่ 22 กรอบการพัฒนาด้านการท่องเที่ยว

จังหวัดระยองมิใช่เป็นเมืองอุตสาหกรรม และเมืองเกษตรกรรมเท่านั้น แต่ยังเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สำคัญ จังหวัดระยองมีทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่สำคัญ เช่น เกาะ ทะเล น้ำตก ศิลปวัฒนธรรม ในแต่ละปีจะมีนักท่องเที่ยวมาเยี่ยมเยือนในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก และมีการเติบโตของนักท่องเที่ยวอย่างก้าวกระโดด

การท่องเที่ยวของจังหวัดระยองในภาพรวมดีขึ้นทุกปี แต่ก็ยังได้รับผลกระทบจากปัจจัยต่างๆ ในบางช่วง เช่น ปัจจัยการชะลอตัวทางเศรษฐกิจและความเชื่อมั่น ปัญหาภายในจังหวัดเอง เช่น ปัญหามลพิษจากภาคอุตสาหกรรม แต่ถึงแม้จะมีปัจจัยต่างๆ เข้ามากระทบ แต่จำนวนนักท่องเที่ยวก็ยังคงเติบโตอยู่ที่ประมาณ 10% ต่อปี จุดขายที่สำคัญของการท่องเที่ยวจังหวัดระยอง เช่น หาดทราย ทะเล มีหาดทราย และชายฝั่งทะเลที่สวยงามหลายแห่ง อุทยาน – ป่าเขา สถานที่ที่เป็นที่รู้จักกันดีคืออุทยานแห่งชาติเขาแหลมหญ้า-เกาะเสม็ด และอุทยานแห่งชาติเขาชะเมา-เขาวง จังหวัดระยองมีความเกี่ยวพันกับประวัติศาสตร์ชาติไทยมาช้านาน ดังนั้นจึงมีสถานที่ทางประวัติศาสตร์จำนวนมาก เช่น วัดป่าประดู่ วัดลุ่มฯ อนุสาวรีย์สุนทรภู่ เป็นต้น นอกจากนั้น ยังมีการท่องเที่ยวเชิงการเกษตร/Homestay เช่น การท่องเที่ยว ชมสวนผลไม้ การล่องเรือชมหิ่งห้อยแม่น้ำประแสร์ แต่กระนั้นก็ตามภาคการท่องเที่ยวยังสามารถพัฒนาได้อีกมากจากทรัพยากรที่มีอยู่ โดยเฉพาะจากการเป็นเมืองเกษตรกรรมและเมืองอุตสาหกรรม ซึ่งสามารถเชื่อมโยงภาคการท่องเที่ยวได้อย่างลงตัว และสร้างความหลากหลายและแปลกใหม่ให้กับการท่องเที่ยว

<u>วัตถุประสงค์</u> เป็นแหล่งสร้างและกระจายรายได้จากการท่องเที่ยว สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับแหล่ง/สถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดระยอง ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนา ฟื้นฟู และอนุรักษ์ให้คงอยู่ได้อย่างยั่งยืน

<u>แนวทางการพัฒนา</u> :

1) ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเก่าและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ รวมทั้งแหล่งท่องเที่ยวที่เกี่ยวเนื่องกับภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม วัฒนธรรม และท่องเที่ยวชุมชน เพื่อรองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC)

2) พัฒนาสินค้า สร้างอัตลักษณ์และบริการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน และหลากหลาย

3) พัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว

4) สร้างจิตสำนึก/กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน ผู้ประกอบการและนักท่องเที่ยวในการอนุรักษ์ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว

5) ส่งเสริมการตลาด การขาย และการประชาสัมพันธ์ การจัดกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวเพื่อส่งเสริมภาพลักษณ์และดึงดูดนักท่องเที่ยวและกระจายรายได้ให้เพิ่มขึ้น

6) พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน เพื่อความสะดวกและปลอดภัยของนักท่องเที่ยว

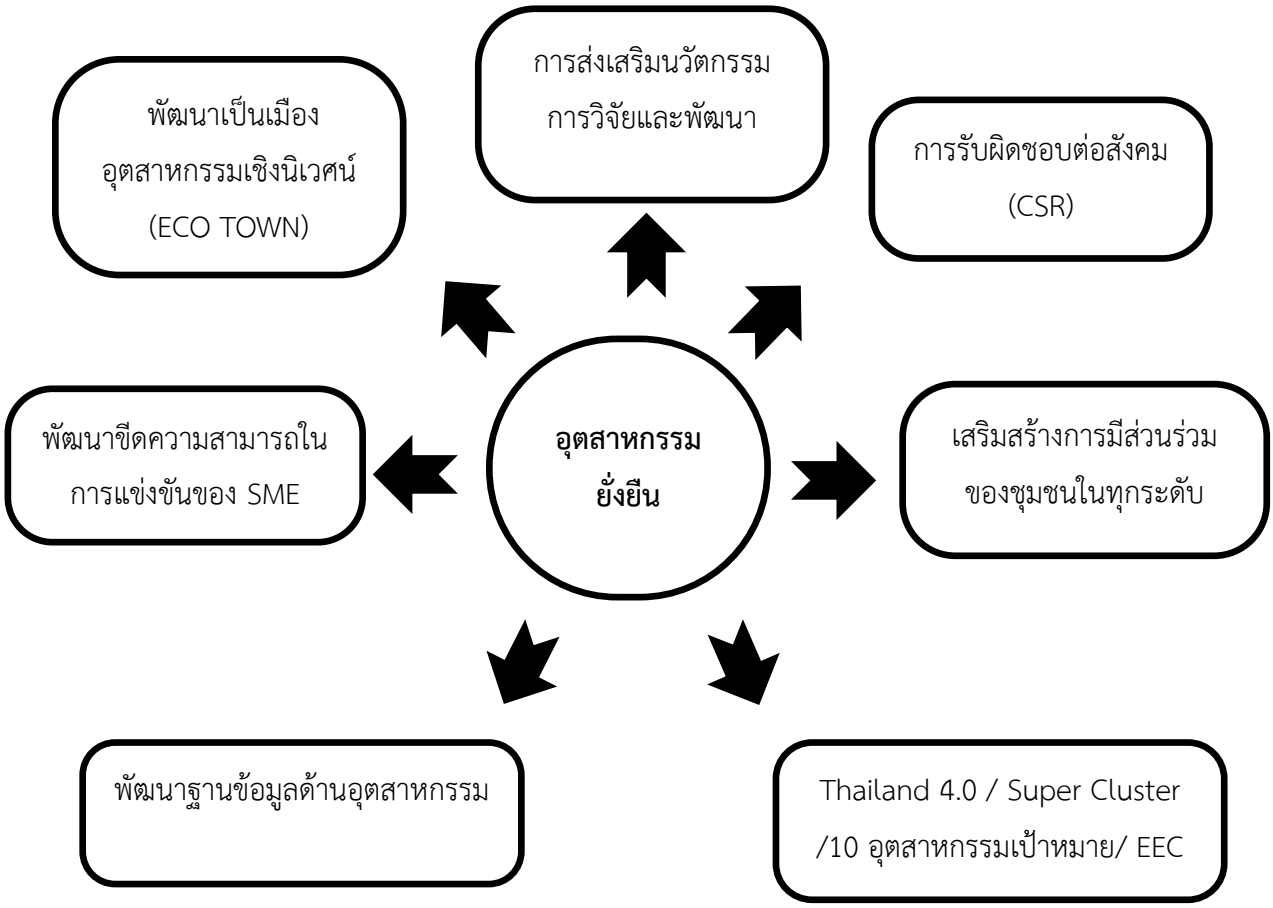
7) พัฒนาฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวให้สอดรับกับ Thailand 4.0

เป้าหมายและตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนาที่ 2 : พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวให้เติบโตควบคู่กับภาคการเกษตรและอุตสาหกรรมอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

ตารางที่ 56 แสดงเป้าหมาย ตัวชี้วัด ประเด็นการพัฒนาที่ 2

วัตถุประสงค์	ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐาน ปี 2563	ค่าเป้าหมาย				
			2561	2562	2563	2564	2565
เป็นแหล่งสร้างรายได้จากการท่องเที่ยว และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับแหล่ง/สถานที่ท่องเที่ยวของจังหวัดระยอง ทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวได้รับการพัฒนาฟื้นฟู และอนุรักษ์ให้คงอยู่ได้อย่างยั่งยืน	1. ร้อยละของจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 25	ร้อยละ 10			15	20	25
	2. จำนวนผู้ผ่านการอบรม/ให้ความรู้ในการสร้างจิตสำนึกด้านการบริการ และการ อนุรักษ์ทรัพยากรการท่องเที่ยว 1,000 คน	400 คน			600	800	1,000
	3. จำนวนครั้งของอุบัติภัยหรืออาชญากรรมร้ายแรงที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว 0 ครั้ง	0 ครั้ง			0	0	0
	4. จำนวนแหล่งท่องเที่ยวเก่า หรือแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่ได้รับการฟื้นฟู หรือพัฒนา 18 แห่ง	12 แห่ง			14	16	18
	5. จำนวนครั้งของการจัดกิจกรรมด้านส่งเสริมการท่องเที่ยวในระดับ จังหวัด 60 ครั้ง	24 ครั้ง			36	48	60

3. ประเด็นการพัฒนาที่ 3 : พัฒนาภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สนับสนุนการดำเนินการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และการสร้างนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ รองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

รูปที่ 23 กรอบแนวคิดการส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรม

การพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัดระยองประสบความสำเร็จเชิงเศรษฐกิจในขณะเดียวกันได้เกิดปัญหามลพิษและผลกระทบต่อสุขภาพ สร้างความขัดแย้งระหว่างภาครัฐ เอกชนและชุมชนเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เกิดกระแสต่อต้านและคัดค้านการพัฒนาพื้นที่ทั้งพื้นที่เดิมและพื้นที่ แม้ว่ารัฐบาลได้เพิ่มมาตรการสิ่งแวดล้อมที่เข้มงวดขึ้น

การพัฒนาพื้นที่จะประสบความสำเร็จได้ต้องคำนึงถึงการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยมีความสมดุลของเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งการพัฒนาพื้นที่ในลักษณะเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco-Industrial town) เป็นรูปแบบของการพัฒนาอย่างยั่งยืนที่ประสบความสำเร็จในหลายๆ ประเทศโดยกลมกลืนของอุตสาหกรรม ชุมชนและสิ่งแวดล้อมบริเวณรอบพื้นที่อุตสาหกรรม มีความเจริญเติบโตร่วมกันและเกื้อหนุนซึ่งกันและกันได้ทั้งปัจจุบันและอนาคต

วัตถุประสงค์ : จังหวัดระยองเป็นแหล่งอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างสมดุลและยั่งยืน เป็นฐานอุตสาหกรรมที่มีความทันสมัยและได้มาตรฐาน

แนวทางการพัฒนา :

1) ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้มีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนให้ผู้ประกอบการ เข้าสู่มาตรฐานด้านสิ่งแวดล้อม และมีความรับผิดชอบต่อสังคม (Corporate Social Responsibility - CSR) ที่ถูกต้องนำไปสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

2) ผลิตและพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากร เพื่อตอบสนองการเข้าสู่การพัฒนาเพื่อรองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก Thailand 4.0 Super Cluster และ 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย

3) เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในรูปแบบที่มีความเหมาะสมกับพื้นที่อุตสาหกรรม

4) พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาด

5) ส่งเสริมนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อยกระดับการผลิต ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่มาตรฐานสากล

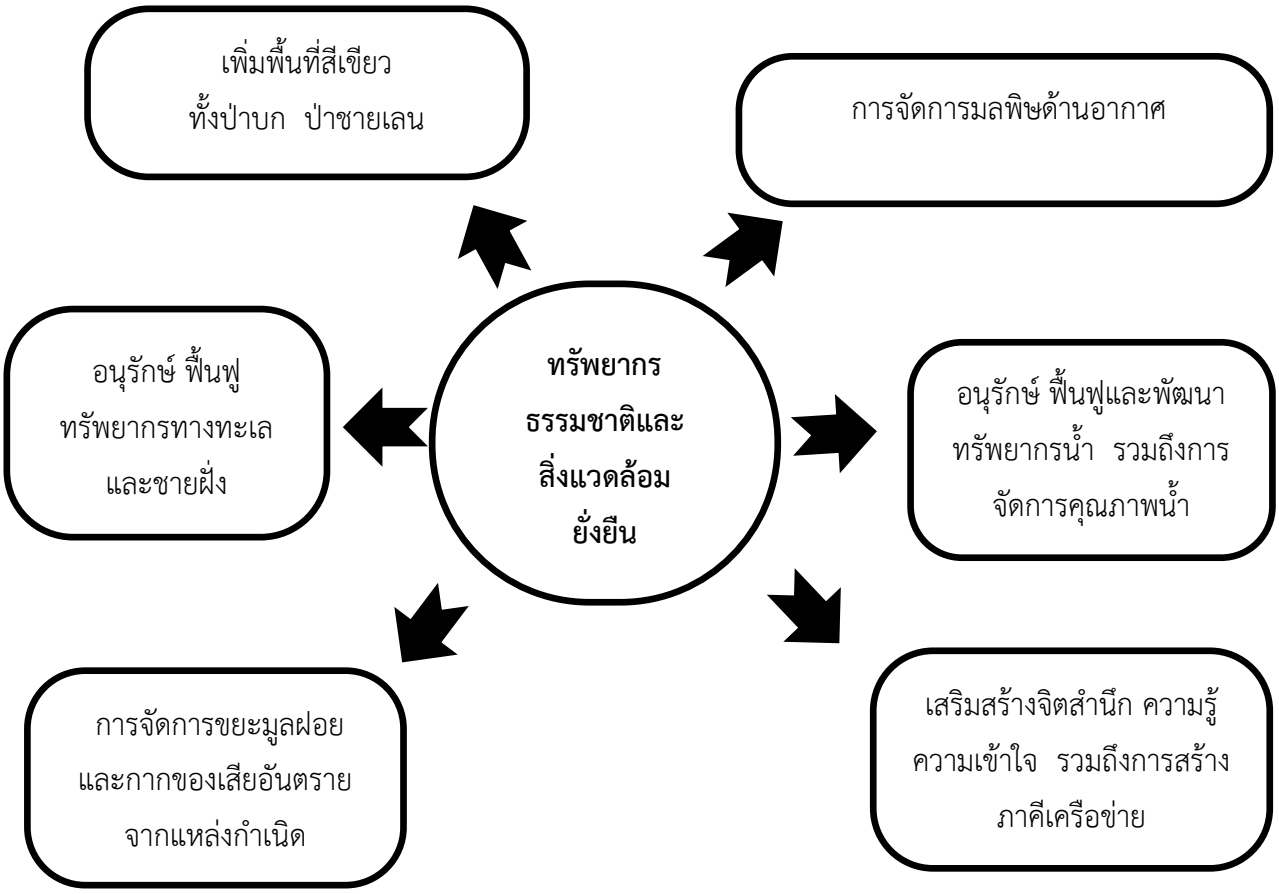
6) พัฒนาฐานข้อมูลด้านอุตสาหกรรม และเชื่องโยงฐานข้อมูลจากทุกภาคส่วน

เป้าหมายและตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนาที่ 3 : พัฒนาภาคอุตสาหกรรมเข้าสู่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สนับสนุนการดำเนินการที่มีความรับผิดชอบต่อสังคม และการสร้างนวัตกรรมอย่างสร้างสรรค์ รองรับเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก

ตารางที่ 57 แสดงเป้าหมาย ตัวชี้วัด ประเด็นการพัฒนาที่ 3

วัตถุประสงค์	ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐานปี 2563	ค่าเป้าหมาย				
			2561	2562	2563	2564	2565
จังหวัดระยองเป็นแหล่งอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนได้อย่างสมดุลและยั่งยืน รองรับนโยบายด้านเศรษฐกิจของรัฐบาลได้อย่างสมดุล	1.จำนวนโรงงานที่ผ่านการรับรองมาตรฐานอุตสาหกรรมระดับสากล 250 โรงงาน	100 โรงงาน			150	200	250
	2. พื้นที่เขตประกอบการไออาร์พีซี และพื้นที่เขตควบคุมมลพิษ จังหวัดระยอง ผ่านการเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ระดับที่ 5	2 พื้นที่ผ่านระดับ 2			ระดับ 4	ระดับ 4	ระดับ 5
	3. จำนวนโรงงานที่ผ่านเกณฑ์อุตสาหกรรมสีเขียว จำนวน 400 แห่ง	100 แห่ง			200	300	400
	4. จำนวนกิจกรรมเสริมสร้างและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SME) 15 กิจกรรม	3 กิจกรรม			9	12	15

4. ประเด็นการพัฒนาที่ 4 : ป้องกัน อนุรักษ์ ฟื้นฟู และควบคุมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วม

รูปที่ 24 กรอบแนวคิดด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมได้เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาของจังหวัดระยอง การแก้ไขปัญหาต่างๆ ทุกภาคส่วนจะต้องเข้ามาร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมแก้ปัญหา ร่วมมือ สนับสนุน ช่วยเหลือ เกื้อกูลซึ่งกันและกัน ไม่ว่าด้วยวิธีใดก็ตาม ในอันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นสุข

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เป็นปัญหาสำคัญของจังหวัด โดยเฉพาะการเสื่อมโทรมและการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลืองและไม่ถูกวิธี ดังนั้น การดำเนินการต่างๆ เพื่อเป็นการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรต่างๆ จึงเป็นเรื่องสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

วัตถุประสงค์ : ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการป้องกัน อนุรักษ์ ฟื้นฟู และทุกภาคส่วนดำเนินกิจกรรมโดยคำนึงถึงความเสมอภาคและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

1. เพิ่มพื้นที่สีเขียว สำหรับป่าทุกประเภท เช่น ป่าบก ป่าหาด ป่าชายเลน และป่าเมือง โดยการมีส่วนร่วมของชุมชนและทุกภาคส่วน

2. อนุรักษ์ ฟื้นฟู วิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง รวมถึงการกัดเซาะชายฝั่ง และมีการใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมเกิดสมดุลต่อระบบนิเวศน์

3. อนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนาทรัพยากรน้ำและพื้นที่ชุ่มน้ำ รวมถึงการจัดการคุณภาพน้ำให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน

4. บริหารจัดการสิ่งปฏิกูลมูลฝอย และกากอุตสาหกรรมจากแหล่งกำเนิด รวมทั้งมีระบบการจัดการที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล

5. ส่งเสริมสร้างการสร้างจิตสำนึก ความรู้ ความเข้าใจ สร้างภาคเครือข่าย และแหล่งเรียนรู้เพื่อการมีส่วนร่วมในการดูแล รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

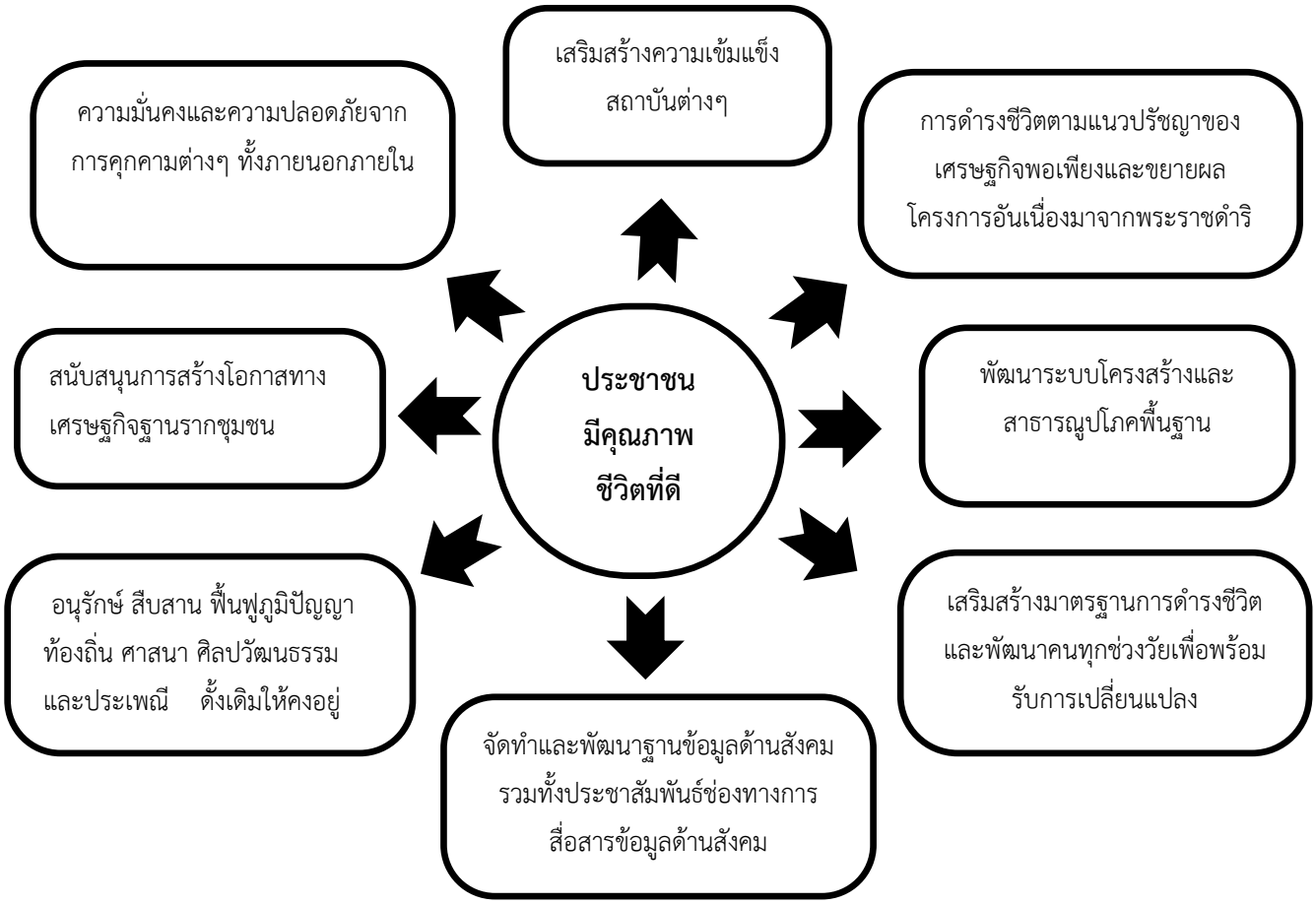
6. การจัดการมลพิษด้านอากาศ

เป้าหมายและตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนาที่ 4 : ป้องกัน อนุรักษ์ ฟื้นฟู และควบคุมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานของการมีส่วนร่วม

ตารางที่ 58 แสดงเป้าหมาย ตัวชี้วัด ประเด็นการพัฒนาที่ 4

วัตถุประสงค์	ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐานปี 2563	ค่าเป้าหมาย				
			2561	2562	2563	2564	2565
ทรัพยากรธรรมชาติได้รับการอนุรักษ์ ฟื้นฟู มีการนำมาใช้อย่างคุ้มค่า และทุกภาคส่วนดำเนินกิจกรรมโดยคำนึงถึงความปลอดภัยและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	1. ร้อยละที่เพิ่มขึ้นพื้นที่สีเขียว (ป่า ต้นไม้) ต่อพื้นที่จังหวัด (3,552 ตร.กม.) (จำนวนพื้นที่ป่า 291.64 ตร.กม.) ร้อยละ 8	ร้อยละ 2	-	-	4	6	8
	2. จำนวนองค์กรชุมชนและภาคีเครือข่ายด้านสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น 25 องค์กร/ชุมชน	15องค์กร/ชุมชน	-	-	15	20	25
	3. จำนวนแหล่งอาศัยสัตว์น้ำ/สัตว์ทะเลเพิ่มขึ้น 16 แห่ง	8 แห่ง	-	-	11	14	16
	4. ค่าเฉลี่ยรายปีของสารอินทรีย์ระเหยง่าย (เบนซิน) ในเขตควบคุมมลพิษมาบตาพุดจังหวัดระยอง ลดลงเหลือ 2.00 มคก./ลบ.ม.	2.3 มคก./ลบ.ม.	-	-	2.2	2.1	2.0
	5. จำนวนแหล่งน้ำได้รับการฟื้นฟู (ทั้งน้ำใต้ดินและผิวดิน) 50 แห่ง	20 แห่ง	-	-	30	40	50
	6. จำนวนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีระบบการจัดการขยะมูลฝอยอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ 25 แห่ง	10 แห่ง	-	-	15	20	25

5. ประเด็นการพัฒนาที่ 5 : เสริมสร้างมาตรฐานการดำรงชีวิต และการมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

รูปที่ 26 กรอบแนวคิดด้านการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตและสังคม

เดิมชาวระยองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพประมง และเกษตรกรรมต่อมา มีโรงงานอุตสาหกรรมเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว แรงงานจากต่างจังหวัดหลั่งไหลเข้ามาในแต่ละปีเป็นจำนวนมาก ลักษณะทางสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปจากสังคมเกษตรกรรมไปสู่สังคมอุตสาหกรรม สภาพสังคมและวัฒนธรรมของชุมชนของจังหวัดระยอง มีการเปลี่ยนการประกอบอาชีพจากการทำเกษตรกรรม มาเป็นรับจ้างทำงานในโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งสภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไปดีขึ้น ประชาชนมีงานทำรายได้เพิ่มขึ้น ค่าครองชีพเริ่มจะสูง สินค้ามีราคาแพง มีการอพยพโยกย้ายของคนในท้องถิ่นอื่นเข้ามาในชุมชนมาก ซึ่งทั้งหลายนี้ย่อมจะส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนในพื้นที่อย่างแน่นอน โดยเฉพาะบริเวณในเขตเมืองที่มีประชากรอยู่กันอย่างหนาแน่นและแออัดซึ่ง ทำให้ความต้องการบริการของรัฐ ทั้งทางด้านการศึกษา ด้านสาธารณสุขและระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเพิ่มมากขึ้น เกินกว่าความสามารถที่จะตอบสนองได้ทันกับความต้องการเกิดปัญหาตามมาอีกมายมาย เช่น อาชญากรรม ยาเสพติด สาธารณูปโภค เป็นต้น

จากสภาพสังคมที่เปลี่ยนไปกับปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ดังนั้น การสร้างเสริมสังคมให้มีคุณธรรม นำความรู้ในแง่มุมต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างสังคมให้มีความรู้ มีคุณธรรม เพื่อสร้างความยั่งยืนในการอยู่ร่วมกันภายในชุมชนอย่างสมดุลมากที่สุด เพื่อให้ประชาชนในชุมชนซึ่งรวมทั้งเด็กและเยาวชน ให้ตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษา การเรียนรู้ในเรื่องต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการใช้ชีวิต และการประกอบอาชีพ รวมทั้งการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว จึงเป็นแนวทางที่จะสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ เหล่านั้น

วัตถุประสงค์ : ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน ตามมาตรฐานที่กำหนด ภายใต้การน้อมนำแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้

แนวทางการพัฒนา :

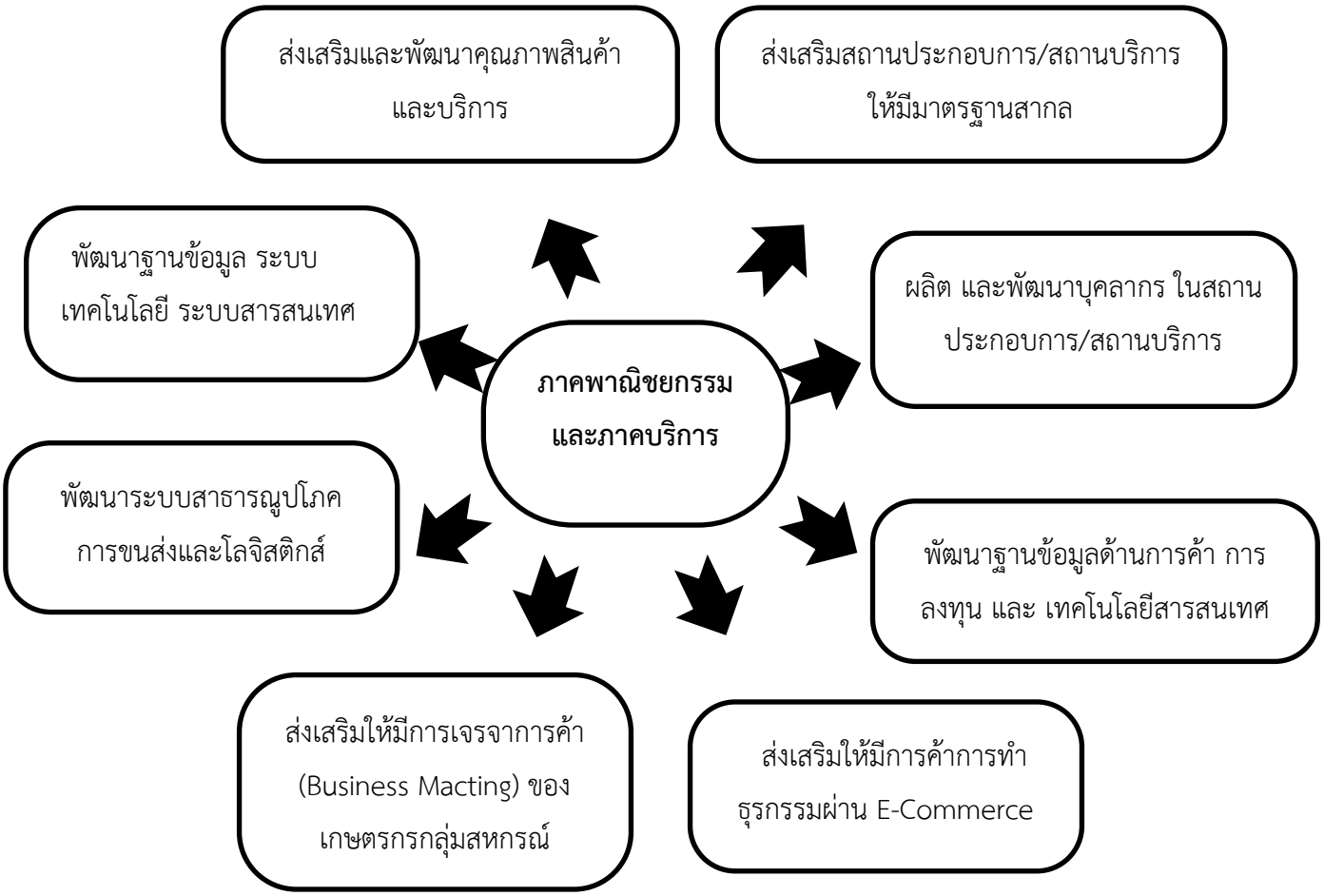
1. เสริมสร้างความมั่นคง และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน จากการคุกคามต่างๆ ทั้งภายนอกและภายใน
2. เสริมสร้างความเข้มแข็งสถาบันทางสังคม
3. ส่งเสริม สนับสนุนแนวทางการดำรงชีวิตตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงขยายผลโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
4. สนับสนุนการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจฐานรากชุมชน
5. พัฒนาระบบโครงสร้างและสาธารณูปโภคพื้นฐาน เพื่อการบริการประชาชนอย่างทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ
6. อนุรักษ์ สืบสาน ฟื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่น ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และประเพณีดั้งเดิมให้คงอยู่
7. เสริมสร้างมาตรฐานการดำรงชีวิต และพัฒนาคนทุกช่วงวัยเพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง
8. จัดทำและพัฒนาฐานข้อมูลด้านสังคม รวมทั้งประชาสัมพันธ์ช่องทางการสื่อสารข้อมูลด้านสังคม

เป้าหมายและตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนาที่ 5 : เสริมสร้างมาตรฐานการดำรงชีวิต และการมีส่วนร่วมของประชาชนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ตารางที่ 59 แสดงเป้าหมาย ตัวชี้วัด ประเด็นการพัฒนาที่ 5

วัตถุประสงค์	ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐานปี 2563	ค่าเป้าหมาย				
			2561	2562	2563	2564	2565
ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคงในชีวิตและทรัพย์สิน ตามมาตรฐานที่กำหนด ภายใต้การน้อมนำแนวคิดปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้	1. ร้อยละของการกระทำความผิดต่างๆ และคดีอาชญากรรมลดลง ร้อยละ 12	ร้อยละ 6	-	-	8	10	12
	2. ร้อยละของความพึงพอใจของประชาชนในการให้บริการของภาครัฐ ร้อยละ 95	ร้อยละ 80	-	-	85	90	95
	3. จำนวนกิจกรรมเพื่อสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม จำนวน 25 กิจกรรม	10 กิจกรรม	-	-	15	20	25
	4. จำนวนโครงการกิจกรรมที่ตอบสนองต่อโครงการตามพระราชดำริ โครงการเฉลิมพระเกียรติหรือปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของส่วนราชการและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 250 โครงการ	100 โครงการ	-	-	150	200	250
	5. จำนวนกิจกรรมเพื่อสร้างความเข้มแข็งทางสังคม คุณภาพชีวิต ความปลอดภัยและความมั่นคง 40 กิจกรรม	16 กิจกรรม	-	-	24	32	40
	6. จำนวนกิจกรรมในการสร้างการรับรู้ข้อมูลทางด้านสังคมของภาครัฐให้กับประชาชน จำนวน 20 กิจกรรม	5 กิจกรรม	-	-	10	15	20
	7. จำนวนหมู่บ้าน/ ชุมชนที่ผ่านเกณฑ์ชี้วัดเพิ่มขึ้นโดยใช้เกณฑ์การประเมินหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง 40 หมู่บ้าน/ ชุมชน	16 หมู่บ้าน/ ชุมชน			24	32	40

ประเด็นการพัฒนาที่ 6 : สร้างความเข้มแข็ง และเพิ่มขีดความสามารถของภาคพาณิชยกรรม และภาคการบริการสู่การแข่งขันในระดับสากล

รูปที่ 25 กรอบแนวคิดเชื่อมโยงการพัฒนาภาคพาณิชยกรรมและภาคบริการ

จังหวัดระยองและพื้นที่ใกล้เคียงจะมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม จากเหตุการณ์และนโยบายสำคัญ เช่น การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก การลงทุนด้านโครงสร้างพื้นฐานของรัฐบาล เช่น โครงการก่อสร้างทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองพัทยา มาบตาพุด โครงการรถไฟรางคู่ทางมาตรฐานช่วงหนองคาย – มาบตาพุด โครงการรถไฟความเร็วสูง กรุงเทพ พัทยา ระยอง โครงการพัฒนาสนามบินอู่ตะเภา โครงการพัฒนาท่าเรืออุตสาหกรรมมาบตาพุด ระยะที่ 3 ตลอดจนนโยบายจังหวัดระยองการเป็น MICE CITY (การจัดประชุมนานาชาติการท่องเที่ยวเพื่อเป็นรางวัลและการจัดนิทรรศการ (Meeting, Incentive, Convention and Exhibition) จึงเป็นประเด็นที่ทุกฝ่ายที่จะต้องเร่งรัดดำเนินการทั้งชิงรุกและเชิงรับ เพื่อรองรับการดำเนินการดังกล่าว

วัตถุประสงค์ : ภาคพาณิชยกรรม และภาคบริการได้รับการส่งเสริมให้มีศักยภาพอย่างต่อเนื่อง และมีความสามารถในการเข้าสู่การแข่งขันในระดับสากล

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการของจังหวัดให้มีนวัตกรรมและความทันสมัยสู่ระดับสากล
2. ส่งเสริมสถานประกอบการ/สถานบริการ ให้มีมาตรฐานสากล
3. ส่งเสริมการผลิตบุคลากร และพัฒนาบุคลากรในสถานประกอบการ/สถานบริการ
4. พัฒนาสาธารณูปโภค และโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนา และความต้องการอย่างมีประสิทธิภาพ
5. ส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาการกระจายสินค้า เพื่อแสดงศักยภาพสินค้าตอบสนองการเข้าสู่ EEC
6. พัฒนาเทคโนโลยี ระบบสารสนเทศ ฐานข้อมูล ที่สามารถนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์และเป็นข้อมูลในการตัดสินใจของผู้ประกอบการ
7. ส่งเสริมให้มีการเจรจาการค้า (Business Macting) ของเกษตรกรกลุ่มสหกรณ์ของเกษตรกร
8. ส่งเสริมให้มีการค้าการทำธุรกรรมผ่าน E-Commerce

เป้าหมายและตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนาที่ 6 : สร้างความเข้มแข็ง และเพิ่มขีดความสามารถของภาคพาณิชยกรรม และภาคการบริการสู่การแข่งขันในระดับสากล

ตารางที่ 60 แสดงเป้าหมาย ตัวชี้วัด ประเด็นการพัฒนาที่ 6

วัตถุประสงค์	ตัวชี้วัด	ข้อมูลค่าฐานปี 2563	ค่าเป้าหมาย				
			2561	2562	2563	2564	2565
ภาคพาณิชยกรรม และภาคบริการได้รับการส่งเสริมให้มีศักยภาพอย่างต่อเนื่อง และมีความสามารถในการเข้าสู่การแข่งขันในระดับสากล	1. จำนวนผู้ประกอบการที่ได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพในการวางแผนพัฒนาการค้าและการลงทุนภาคพาณิชยกรรม 400 คน	250 คน	-	-	300	350	400
	2. ร้อยละของบุคลากรภาคแรงงานที่ได้รับการพัฒนาให้มีศักยภาพในการผลิตสินค้าและบริการที่มีคุณภาพเพื่อการส่งออกให้สอดคล้องกับกฎระเบียบมาตรฐานแรงงานสากล ร้อยละ 60	ร้อยละ 45	-	-	50	55	60
	3. จำนวนสินค้าหรือการบริการที่ได้รับการพัฒนาให้ มีความทันสมัย สวยงามและมีคุณภาพ 25 ชนิด	10 ชนิด	-	-	15	20	25
	4. ร้อยละของประชากรตามฐานทะเบียนราษฎร์ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก ร้อยละ 90	60	-	-	70	80	90
	5. ร้อยละของความพึงพอใจของผู้ประกอบการทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติเกี่ยวกับประสิทธิภาพการบริการด้านระบบสาธารณูปโภค รวมทั้งระบบโลจิสติกส์ ร้อยละ 80	74	-	-	76	78	80

2.4 แผนงานโครงการอย่างย่อ (Project Brief)

สรุปงบประมาณตามประเด็นการพัฒนาที่ 1 ด้านการเกษตร จำแนกตามแผนงาน

แผนงาน	โครงการ	กิจกรรม	วงเงิน	
			พ.ศ.2565	รวม
แผนงานที่ 1.1	**3**	**8**	**15,561,320**	**15,561,320**
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	3	8	15,561,320	15,561,320
งบประมาณกระทรวง/กรม				
งบประมาณ อปท.				
งบประมาณเอกชน				
แผนงานที่ 1.2	**4**	**3**	**28,944,100**	**28,944,100**
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	1	3	23,740,000	23,740,000
งบประมาณกระทรวง/กรม	1		579,100	579,100
งบประมาณ อปท.	2		4,625,000	4,625,000
งบประมาณเอกชน				
แผนงานที่ 1.3	**2**	**5**	**34,099,000**	**34,099,000**
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	1	5	30,300,000	30,300,000
งบประมาณกระทรวง/กรม	1		3,799,000	3,799,000
งบประมาณ อปท.				
งบประมาณเอกชน				
แผนงานที่ 1.4	**10**	**7**	**626,704,500**	**626,704,500**
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	1	7	119,024,500	119,024,500
งบประมาณกระทรวง/กรม	8		320,000,000	320,000,000
งบประมาณ อปท.	1		187,680,000	187,680,000
งบประมาณเอกชน				
แผนงานที่ 1.5	**1**	**3**	**14,796,000**	**14,796,000**
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	1	3	14,796,000	14,796,000
งบประมาณกระทรวง/กรม				
งบประมาณ อปท.				
งบประมาณเอกชน				
แผนงานที่ 1.6	**8**	**3**	**12,175,870**	**12,175,870**
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	1	3	4,749,770	4,749,770
งบประมาณกระทรวง/กรม	4		3,226,100	3,226,100
งบประมาณ อปท.				
งบประมาณเอกชน	3		4,200,000	4,200,000
รวม	**28**	**29**	**732,280,790**	**732,280,790**

ภาพรวมทั้งประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ 1

แหล่งงบประมาณ	โครงการ	กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	
			พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2564-2565
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	8	29	208,171,590	208,171,590
งบประมาณกระทรวง/กรม	14		327,604,200	327,604,200
งบประมาณ อปท.	3		192,305,000	192,305,000
งบประมาณเอกชน	3		4,200,000	4,200,000
	28	**29**	**732,280,790**	**732,280,790**

หมายเหตุ

แผนงานที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้า/ผลิตภัณฑ์เกษตร ประมง และปศุสัตว์ให้มีความปลอดภัยและ คุณภาพได้มาตรฐาน

แผนงานที่ 2 สร้างและขยายเครือข่ายการตลาด และช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตร ประมง ปศุสัตว์และผลิตภัณฑ์ต่อเนื่อง

แผนงานที่ 3 สนับสนุนการวิจัย พัฒนา และใช้นวัตกรรมในการผลิต แปรรูปสินค้า และผลิตภัณฑ์

แผนงานที่ 4 ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็นเพื่อให้การผลิตภาคเกษตร ประมง และปศุสัตว์

แผนงานที่ 5 ส่งเสริมภาคการเกษตร ให้มีการเชื่อมโยงภาคการท่องเที่ยว และภาคอุตสาหกรรม

แผนงานที่ 6 ฟื้นฟูทรัพยากรด้านการเกษตร ประมง และปศุสัตว์โดยการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

สรุปงบประมาณตามประเด็นการพัฒนาที่ 2 ด้านการท่องเที่ยว จำแนกตามแผนงาน

แผนงาน	โครงการ	กิจกรรม	วงเงิน	
			พ.ศ.2565	รวม
แผนงานที่ 1.1	21	14	5,577,432,100	5,577,432,100
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	1	14	100,492,100	100,492,100
งบประมาณกระทรวง/กรม	4		4,666,241,000	4,666,241,000
งบประมาณ อปท.	16		810,699,000	810,699,000
งบประมาณเอกชน				
แผนงานที่ 1.2	6	1	69,000,000	69,000,000
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	1	1	1,500,000	1,500,000
งบประมาณกระทรวง/กรม				
งบประมาณ อปท.	3		47,500,000	47,500,000
งบประมาณเอกชน	2		20,000,000	20,000,000
แผนงานที่ 1.3	3	16	115,200,000	115,200,000
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	2	16	113,200,000	113,200,000
งบประมาณกระทรวง/กรม				
งบประมาณ อปท.	1		2,000,000	2,000,000
งบประมาณเอกชน				
แผนงานที่ 1.4	2	5	74,840,000	74,840,000
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	1	5	49,840,000	49,840,000
งบประมาณกระทรวง/กรม				
งบประมาณ อปท.	1		25,000,000	25,000,000
งบประมาณเอกชน				
แผนงานที่ 1.5	6	12	1,209,723,500	1,209,723,500
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	1	12	133,723,500	133,723,500
งบประมาณกระทรวง/กรม	2		500,000,000	500,000,000
งบประมาณ อปท.	3		576,000,000	576,000,000
งบประมาณเอกชน				
รวม	38	48	7,046,195,600	7,046,195,600

ภาพรวมทั้งประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ 2

แหล่งงบประมาณ	โครงการ	กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	
			พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2564-2565
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	6	48	398,755,600	398,755,600
งบประมาณกระทรวง/กรม	6		5,166,241,000	5,166,241,000
งบประมาณ อปท.	24		1,461,199,000	1,461,199,000
งบประมาณเอกชน	2		20,000,000	20,000,000
	38	**48**	**7,046,195,600**	**7,046,195,600**

หมายเหตุ

แผนงานที่ 1 ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเก่าและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่

แผนงานที่ 2 สร้างจิตสำนึก/กระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชน

แผนงานที่ 3 ส่งเสริมการตลาด การประชาสัมพันธ์ ฟื้นฟูภาพลักษณ์

แผนงานที่ 4 เสริมสร้างการป้องกันและรักษาความปลอดภัย

แผนงานที่ 5 พัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว

สรุปงบประมาณตามประเด็นการพัฒนาที่ 3 ด้านอุตสาหกรรม จำแนกตามแผนงาน

แผนงาน	โครงการ	กิจกรรม	วงเงิน	
			พ.ศ.2565	รวม
แผนงานที่ 1.1	11	9	365,270,600	365,270,600
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	2	9	75,770,600	75,770,600
งบประมาณกระทรวง/กรม	6		35,500,000	35,500,000
งบประมาณ อปท.	3		254,000,000	254,000,000
งบประมาณเอกชน				
แผนงานที่ 1.2	2	2	472,119,600	472,119,600
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	1	2	19,119,600	19,119,600
งบประมาณกระทรวง/กรม				
งบประมาณ อปท.	1		453,000,000	453,000,000
งบประมาณเอกชน				
แผนงานที่ 1.3	2	2	13,956,000	13,956,000
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	1	2	13,156,000	13,156,000
งบประมาณกระทรวง/กรม				
งบประมาณ อปท.				
งบประมาณเอกชน	1		800,000	800,000
แผนงานที่ 1.4	1	3	7,460,000	7,460,000
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	1	3	7,460,000	7,460,000
งบประมาณกระทรวง/กรม				
งบประมาณ อปท.				
งบประมาณเอกชน				
แผนงานที่ 1.5	4	7	185,820,000	185,820,000
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	2	7	63,820,000	63,820,000
งบประมาณกระทรวง/กรม				
งบประมาณ อปท.	2		122,000,000	122,000,000
งบประมาณเอกชน				
รวม	20	23	1,044,626,200	1,044,626,200

ภาพรวมทั้งประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ 3

แหล่งงบประมาณ	โครงการ	กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	
			พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2564-2565
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	7	23	179,326,200	179,326,200
งบประมาณกระทรวง/กรม	6		35,500,000	35,500,000
งบประมาณ อปท.	6		829,000,000	829,000,000
งบประมาณเอกชน	1		800,000	800,000
	20	**23**	**1,044,626,200**	**1,044,626,200**

หมายเหตุ

แผนงานที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้มีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แผนงานที่ 2 ผลิตและพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากร รองรับระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก Thailand 4.0

แผนงานที่ 3 เสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน

แผนงานที่ 4 พัฒนาขีดความสามารถ ของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs)

แผนงานที่ 5 ส่งเสริมนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยเพื่อยกระดับการผลิตผลิตภัณฑ์ อุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชน

สรุปงบประมาณตามประเด็นการพัฒนาที่ 4 ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จำแนกตามแผนงาน

แผนงาน	โครงการ	กิจกรรม	วงเงิน	
			พ.ศ.2565	รวม
แผนงานที่ 1.1	**11**	**9**	**74,750,000**	**74,750,000**
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	4	9	52,495,800	52,495,800
งบประมาณกระทรวง/กรม	7		22,254,200	22,254,200
งบประมาณ อปท.				
งบประมาณเอกชน				
แผนงานที่ 1.2	**12**	**7**	**361,763,000**	**361,763,000**
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	1	7	35,785,800	35,785,800
งบประมาณกระทรวง/กรม	10		321,977,200	321,977,200
งบประมาณ อปท.				
งบประมาณเอกชน	1		4,000,000	4,000,000
แผนงานที่ 1.3	**52**	**13**	**625,627,500**	**625,627,500**
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	3	13	78,217,500	78,217,500
งบประมาณกระทรวง/กรม	48		547,410,000	547,410,000
งบประมาณ อปท.	1			
งบประมาณเอกชน				
แผนงานที่ 1.4	**18**	**5**	**5,805,988,400**	**5,805,988,400**
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	1	5	17,878,400	17,878,400
งบประมาณกระทรวง/กรม				
งบประมาณ อปท.	16		5,783,110,000	5,783,110,000
งบประมาณเอกชน	1		5,000,000	5,000,000
แผนงานที่ 1.5	**6**	**11**	**66,798,200**	**66,798,200**
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	3	11	35,198,200	35,198,200
งบประมาณกระทรวง/กรม	2		31,600,000	31,600,000
งบประมาณ อปท.	1			
งบประมาณเอกชน				
รวม	**99**	**45**	**6,934,927,100**	**6,934,927,100**

ภาพรวมทั้งประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ 4

แหล่งงบประมาณ	โครงการ	กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	
			พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2564-2565
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	12	45	219,575,700	219,575,700
งบประมาณกระทรวง/กรม	67		923,241,400	923,241,400
งบประมาณ อปท.	18		5,783,110,000	5,783,110,000
งบประมาณเอกชน	2		9,000,000	9,000,000
	99	**45**	**6,934,927,100**	**6,934,927,100**

หมายเหตุ

แผนงานที่ 1 เพิ่มพื้นที่สีเขียว โดยการมีส่วนร่วมของชุมชน

แผนงานที่ 2 อนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และมีการใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม เกิดสมดุลต่อระบบนิเวศน์

แผนงานที่ 3 อนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนาทรัพยากรน้ำและจัดการคุณภาพน้ำ

แผนงานที่ 4 สนับสนุนการจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตราย

แผนงานที่ 5 เสริมสร้างจิตสำนึก ความรู้ ความเข้าใจ สร้างภาคเครือข่าย

สรุปงบประมาณตามประเด็นการพัฒนาที่ 5 ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต จำแนกตามแผนงาน

แผนงาน	โครงการ	กิจกรรม	วงเงิน	
			พ.ศ.2565	รวม
แผนงานที่ 1.1	**4**	**9**	**102,356,000**	**102,356,000**
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	3	9	12,356,000	12,356,000
งบประมาณกระทรวง/กรม				
งบประมาณ อปท.	1		90,000,000	90,000,000
งบประมาณเอกชน				
แผนงานที่ 1.2	**1**	**6**	**58,423,300**	**58,423,300**
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	1	6	58,423,300	58,423,300
งบประมาณกระทรวง/กรม				
งบประมาณ อปท.				
งบประมาณเอกชน				
แผนงานที่ 1.3	**58**	**225**	**2,994,380,200**	**2,994,380,200**
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	14	225	1,403,183,000	1,403,183,000
งบประมาณกระทรวง/กรม	36		994,522,200	994,522,200
งบประมาณ อปท.	8		596,675,000	596,675,000
งบประมาณเอกชน				
แผนงานที่ 1.4	**2**	**3**	**10,879,160**	**10,879,160**
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	2	3	10,879,160	10,879,160
งบประมาณกระทรวง/กรม				
งบประมาณ อปท.				
งบประมาณเอกชน				
แผนงานที่ 1.5	**11**	**14**	**1,409,462,700**	**1,409,462,700**
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	2	14	51,870,700	51,870,700
งบประมาณกระทรวง/กรม				
งบประมาณ อปท.	9		1,357,592,000	1,357,592,000
งบประมาณเอกชน				
รวม	**76**	**257**	**4,575,501,360**	**4,575,501,360**

ภาพรวมทั้งประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ 5

แหล่งงบประมาณ	โครงการ	กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	
			พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2564-2565
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	22	257	1,536,712,160	1,536,712,160
งบประมาณกระทรวง/กรม	36		994,522,200	994,522,200
งบประมาณ อปท.	18		2,044,267,000	2,044,267,000
งบประมาณเอกชน	0			
	76	**257**	**4,575,501,360**	**4,575,501,360**

หมายเหตุ

แผนงานที่ 1 เสริมสร้างความมั่นคง และความปลอดภัยจากการคุกคาม

แผนงานที่ 2 ส่งเสริม สนับสนุนแนวทางการดำรงชีวิตตามแนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

แผนงานที่ 3 พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคพื้นฐาน

แผนงานที่ 4 อนุรักษ์ ฟื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่น ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

แผนงานที่ 5 เสริมสร้างมาตรฐานการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐาน และพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิตเพื่อพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

สรุปงบประมาณตามประเด็นการพัฒนาที่ 6 ด้านการค้าการลงทุน จำแนกตามแผนงาน

แผนงาน	โครงการ	กิจกรรม	วงเงิน	
			พ.ศ.2565	รวม
แผนงานที่ 1.1	1	5	24,330,000	24,330,000
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	1	5	24,330,000	24,330,000
งบประมาณกระทรวง/กรม				
งบประมาณ อปท.				
งบประมาณเอกชน				
แผนงานที่ 1.2	1	0	14,896,000	14,896,000
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	1	0	14,896,000	14,896,000
งบประมาณกระทรวง/กรม				
งบประมาณ อปท.				
งบประมาณเอกชน				
แผนงานที่ 1.3	2	9	38,725,500	38,725,500
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	2	9	38,725,500	38,725,500
งบประมาณกระทรวง/กรม				
งบประมาณ อปท.				
งบประมาณเอกชน				
แผนงานที่ 1.4	43	7	22,724,482,800	22,724,482,800
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	1	7	109,800,000	109,800,000
งบประมาณกระทรวง/กรม	27		20,837,193,800	20,837,193,800
งบประมาณ อปท.	13		1,490,489,000	1,490,489,000
งบประมาณเอกชน	2		287,000,000	287,000,000
แผนงานที่ 1.5	2	2	4,067,500	4,067,500
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	2	2	4,067,500	4,067,500
งบประมาณกระทรวง/กรม				
งบประมาณ อปท.				
งบประมาณเอกชน				
แผนงานที่ 1.6	1	1	3250000	3250000
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	1	1	3,250,000	3,250,000
งบประมาณกระทรวง/กรม				
งบประมาณ อปท.				
งบประมาณเอกชน				
รวม	50	24	22,809,751,800	22,809,751,800

ภาพรวมทั้งประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ 6

แหล่งงบประมาณ	โครงการ	กิจกรรม	งบประมาณ (บาท)	
			พ.ศ. 2565	พ.ศ. 2564-2565
งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	8	24	195,069,000	195,069,000
งบประมาณกระทรวง/กรม	27	0	20,837,193,800	20,837,193,800
งบประมาณ อปท.	13	0	1,490,489,000	1,490,489,000
งบประมาณเอกชน	2	0	287,000,000	287,000,000
	50	**24**	**22,809,751,800**	**22,809,751,800**

หมายเหตุ

แผนงานที่ 1 ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพสินค้าและบริการให้มีความทันสมัย

แผนงานที่ 2 ส่งเสริมสถานประกอบการ/สถานบริการ ให้มีมาตรฐาน

แผนงานที่ 3 ส่งเสริมการผลิตบุคลากร และพัฒนาบุคลากร

แผนงานที่ 4 พัฒนาสาธารณูปโภค และโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการพัฒนา

แผนงานที่ 5 พัฒนาเทคโนโลยี ระบบสารสนเทศ ฐานข้อมูล และการประชาสัมพันธ์

แผนงานที่ 6 ส่งเสริมการตลาดให้มีความเข้มแข็งทุกมิติ

แผนงาน	จำนวนโครงการ	จำนวนกิจกรรม	งบประมาณจำแนกรายปี	
			ปี 2565	รวม
ค่าใช้จ่ายในการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ	-	1	9,000,000	9,000,000